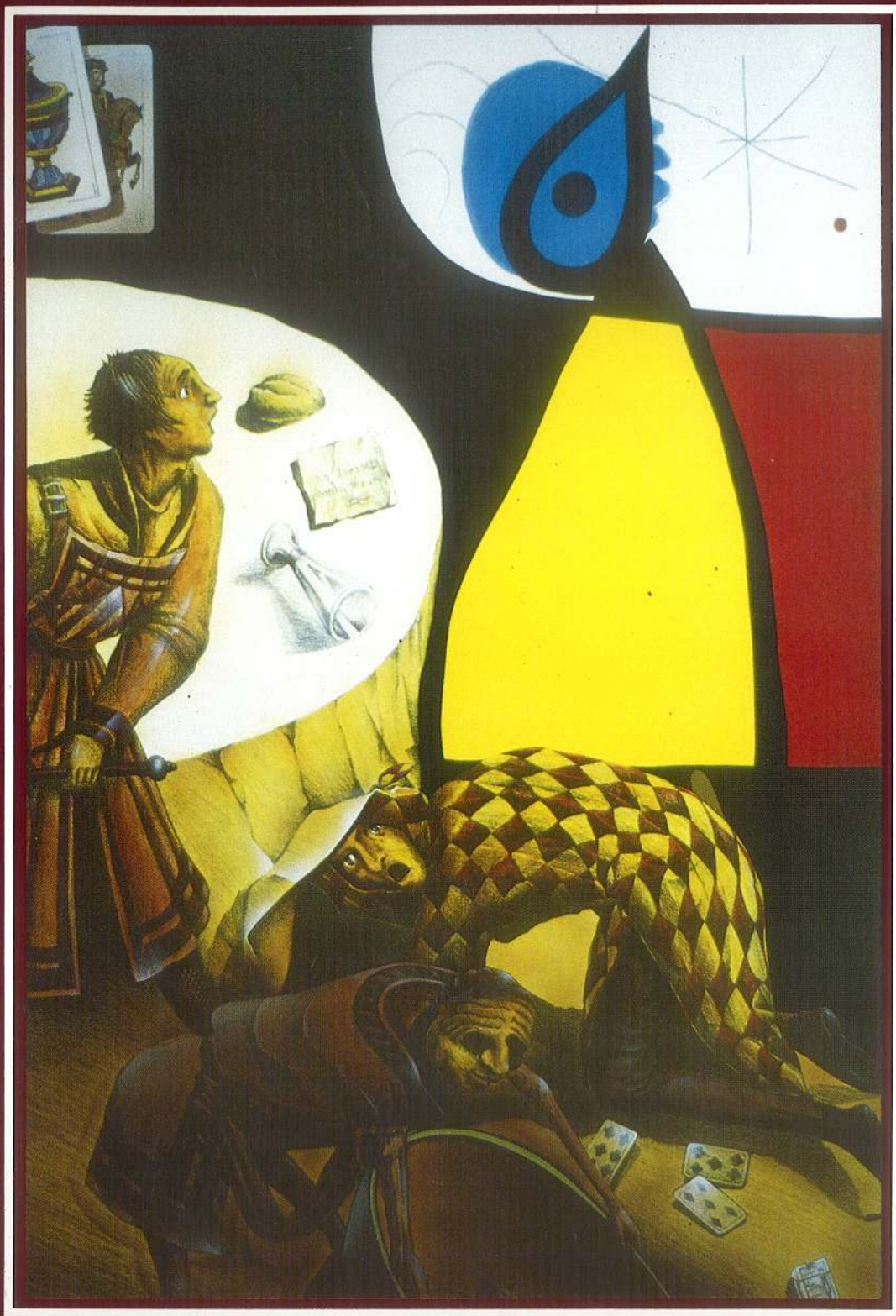

ANTONI MIRÓ

ANTONI MIRÓ
PINTEU PINTURA

PINTEU PINTURA

Escriu-en:

ENRIC A. LLOBREGAT

ROMÀ DE LA CALLE

SALVADOR ESPRIU

OVIDI MONTLLOR

PICASSO I PERIODIC. 1986 (PINTURA. 66 × 52. FRAGMENT). COL. PARTICULAR

L'AJUNTAMENT D'ELX I LA CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL D'ALACANT S'HONOREN DE MOSTRAR AVUI —A LES SALES DEL CENTRE CULTURAL SAN JOSEP— UNA PART SIGNIFICATIVA DE L'OBRA D'ANTONI MIRÓ, UN DELS NOSTRES ARTISTES MÉS DESTACATS, SENS DUBTE EL MÉS ARRELAT, EL MÉS

IDENTIFICAT AMB LA GENT QUE POBLA AQUESTES COMARQUES I AMB LLUR HISTÒRIA, LA QUAL HA SABUT TESTIMONIAR AMB SINGULAR FIDELITAT.

ENS CONGRATULEM PER AQUESTA AVINENTESA I PER OFERIR A TOTS ELS IL·LICITANS LA POSSIBILITAT DE RETROBAR-SE, RECONÈIXER-NOS-EN I SENTIR-NOS POBLE, UN POBLE QUE CAMINA CAP AL FUTUR AMB ESPERANÇA.

GALA I OCELLS. 1987 (PINTURA. 98 x 68)

ANTONI MIRÓ I LES CREACIONS MIXTES

De vegades, contemplant una mostra d'obres de Miró, m'escomet una mena d'angoixa davant l'ús d'una iconografia ben coneguda i encara millor reproduïda, amb una intenció ben diferent de la que li va donar l'ésser. La seriosa burleta amb que el pintor s'enfronta a les patums del barroc, quelcom, que, per altra banda ha estat una de les obsessions dels grans del *pop art*, m'arriba a inquietar sempre. I no per la blasfèmia o per la irreverència. Això encara seria divertit en un món desacralitzat com el nostre. Hi ha quelcom més profund que jo tan sols arribi a copsar de biaix, la pitjor de les formes de veure les coses. M'esdevé un poc com al lector de Lovecraft: el terror palpable que als seus contes transpuja esdevé més i més fort i poderós en la mesura que és intuït, no del tot manifest. Al film *La Bête*, independentment de la gresca eròtica, el que més tranquil·litza és veure tan sols parts del monstre, mai l'animal sencer, que cadascú pot imaginar més i més ferotge, bo i que es puga amansar mitjançant els equívocs moviments de la donzella. Quelcom de semblant m'esdevé a mi com deia adès. Hi ha en aquells quadres quelcom que m'escapa, que no arribi a abastar, que em supera per una via que desconec. Més que la significació recuperadora d'una realitat ben distinta de la que els models mostraven, sovint donant-li la volta com si es tractés d'una mitja o un

quant de goma, travestint aquelles glorioses gestes històriques, vistes des de l'òptica del vencedor, ara els hereus dels vençuts (i entre ells tal volta Antoni Miró siga el més actiu i metòdic en la tasca de recordar a tothom, constantment, quines són les nafres encara obertes) es vengen d'una forma subtilment salvatge, amb unes imatges destructores de tot l'embalum retòric que els vencedors antics havien anat deixant darrere d'ells, com heritatge secular.

La denúncia que en fa Miró es ben palesa i ens podriem quedar tranquilament amb ella, ben contents, tots cofois de la revenja arribada amb el pas dels segles. Nogensmenys... Hi ha quelcom més, inesbrinable, enfortidor de la violència larvada que les pintures presenten i que és el que els dona eixe vigor i fortalesa, eixa lliçó d'eternitat captada en un instant, reflexada en un munt de petits detalls, sovint gairebé imperceptibles, que un vora l'altre van sumant matisos per acabar esclatant com un masclet farcit d'extranyes intencions.

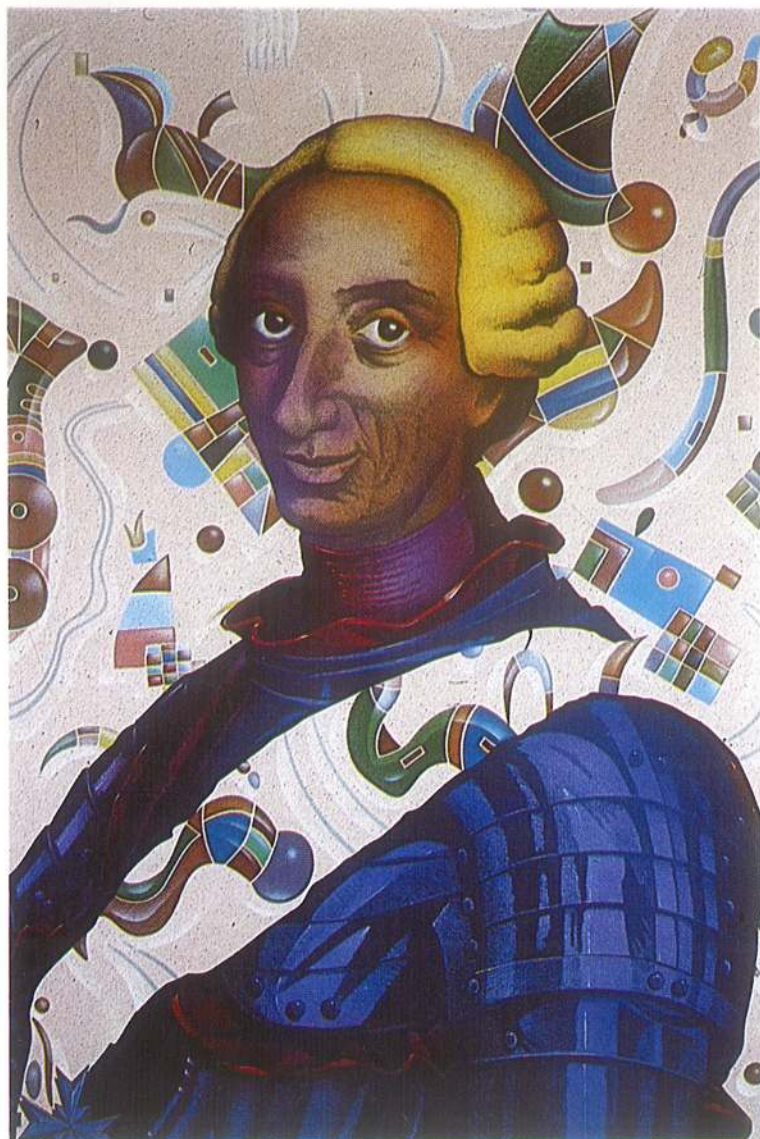
Tota aqueixa força addicionada a l'obra d'art, una força inabastable en totes les seues dimensions, que ultrapassen de ben lluny al contemplador, és, al meu parer, una de les riqueses amagades de la producció mironiana, que ens cal interpretar i analitzar a fons. Es un camí plé de suggerències a endinsar-se pel qual convida al lector.

Alacant, Setembre 1987.

ENRIC A. LLOBREGAT

MUSEU DE BANYOLES. GIRONA

UN REI A NEW YORK. 1987 (PINTURA, 98 x 68)

ANTONI MIRÓ: L'ESTRANYA OBSESSIÓ DE «PINTAR PINTURA»

Més d'una vegada s'ha subratllat, al si de la investigació lingüística, com la capacitat detentada per tot llenguatge de referir-se a sí mateix —a més de servir de mitjà de comunicació— constitueix de fet un dels trets caracteritzadors de la seva pròpia naturalesa.

En aquest sentit, com hom sap, gran nombre de les polèmiques discussions mantingudes, sobretot fa una vintena d'anys, al voltant del caràcter lingüístic o no de certes manifestacions artístiques (especialment de tipus visual) tingueren precisament llur principal focus d'atenció en aquest tret autoreferencial que, d'una manera o altra —comptant amb la seva versatilitat— en el reducte més privilegiat del domini dels signes.

La pintura actual, a l'igual d'altres modalitats comunicatives, ha recorregut dintre d'eixe destacat joc autorreflexiu a tota una àmplia gamma de llicències retòriques per als seus rendiments plàstics, entre les quals sobreixen (sens dubte amb un gran marge d'utilització) les *cites* i les *referències* a d'altres imatges prèvies.

No es tracta sols de recórrer als més variats antecedents iconogràfics disponibles, sinó precisament de fer patents i explícites tals connexions, assumint i incorporant en la mateixa obra, recent elaborada, tota la càrrega informativa que històricament les virtuals imatges referenciades, per la seva part, havien fet pròpia.

Amb tals recursos s'ha anat elaborant lentament —a través del museu imaginari que la història ens ofereix— tot un complex teixit de mutus enllaçaments referencials, trets de vegades prenys en llur factura d'iròniques intencions, homenatges conscients a la memòria de l'ahir o subtils formes de reforços semàntics oferts com un joc revulsiu o elitista —segons els casos— a l'avisat espectador.

Antoni Miró, en la seva dilatada pràctica pictòrica, mostrà sempre oberta preferència per eixos recursos metodològics que, bussant en el llegat iconogràfic de la història universal —i l'espanyola en particular— possibilitaven, una vegada introduïdes les formes seleccionades en el nou context, altres diferents significacions, sorgides precisament pel directe enfrontament d'aquelles conegudes imatges (arterament manipulades i extreïdes del museu col·lectiu) amb altres de marcada actualitat i —amb freqüència— no exemptes tampoc de cruesa i franc al·legat.

D'ahí la ironia, el joc metonímic, l'encoberta metàfora o el xoc sorgit de la comparança més descarnada que, sovint, ens sotgen des de les seves propostes plàstiques.

Parteix, doncs, Antoni Miró de l'horitzó cultural d'imatges que ens subministren els *mass media*. Fins i tot les que fan directa referència a obres clàssiques de la pintura ens arriben com filtrades pel propi mitjà de comunicació de mas-

ses: són ja fixades en la retina col·lectiva no com obres mestres de l'art sinó com imatges que podem trobar en la publicitat d'una revista, en l'envàs d'un producte, en les il·lustracions convencionals d'un text d'ensenyament o en les tanques que —quasi com baranetes del nostre trajecte quotidià per la ciutat— ens acompanyen dia rera dia.

Es allí —en eixe ampli repertori d'usos icònics— on les transposicions i jocs lingüístics es fan evidents per subratllar subrepticiament l'alt *standing* d'un producte o la llarga tradició d'una marca.

La lliçó mai no va passar desapercibuda —com tantes altres— a la pràctica artística, que hi anà incorporant estratègies diverses, pròpies del còmic o del domini cinematogràfic. A més, es clar, de les contínues i incitants propostes visuals que la vida quotidiana mateixa genera de forma persistent.

Seria il·lògic, en tal sentit, oblidar en aquest context el també eficaç rendiment que eixos mateixos motius donaren en tota l'àmplia gamma d'opcions artístiques que abordaren el tema de la *crònica social* com a eix dels seus pressupostos creatius, fa tan sols algunes dècades.

Antoni Miró, adscrit en el seu moment a un d'eixos revulsius poètics, profundament instaurat a l'àrea del País Valencià, sempre va anar més enllà dels escarits procediments formals i de les referències immediates al medi concret. Els objectes incorporats, *els d'après* que manlevava a la història, els signes autòctons que —com un element més— introduïa en les seves obres apuntaven primer de tot a un rerafons significatiu que desitjava facilitar l'encadenament simultani entre imatge i idea i, darrere d'aquest, com esperó, s'albiraven els perfils de l'actitut existencial preconitzada. I fins i tot, a sovint, s'endevinaven també els models immediats de l'acció.

Eren moments d'urgència. La història no per viscuda és oblidada. I de vegades, curiosament, es repeteix en altres marcs i distints motles, com si les seves ensenyances estiguessin condemnades a ésser infructuoses. El teler de Penèlop sembla no reposar prou.

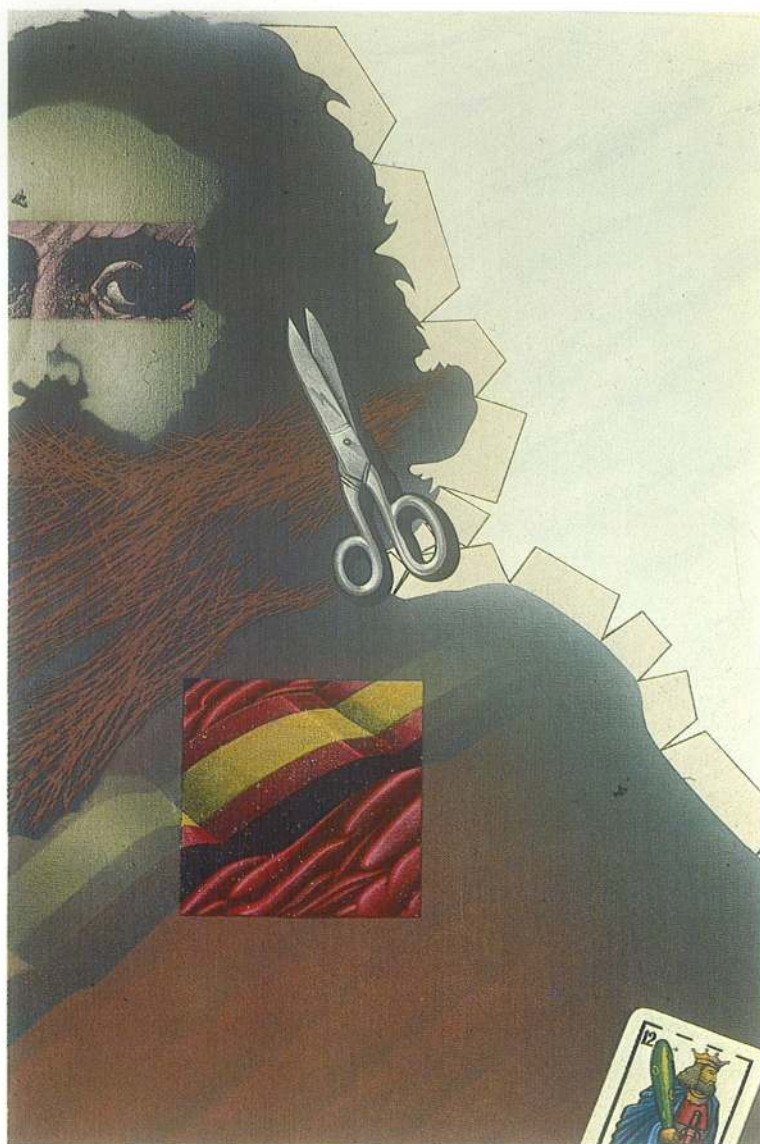
Sens dubte Antoni Miró ha anat depurant el seu quefer artístic, encara que les seves inquietuds vitals, abocades també ara en altres odres, segueixen semblant-me —personalment— igual d'intenses i accelerades.

Ha enriquit i variat eixe repertori d'elements icònics i posat a punt altres còdis d'elaboració —potser més sofisticats en la seva resultant i creixent polisèmia—, però curiosament podria amb facilitat identificar-se el seu llenguatge entre molts d'altres.

Eixe joc autoreferencial de la pintura, pres com fonament del seu *fer*, roman constant. Els personatges extrets de la història s'incorporen —des de la finestra dels seus quadres, o des de la silueta exenta de llurs objectes escultòrics— a l'escena actual, per a participar-hi i per a observar-nos.

TORS DE COMTE DUC. 1985 (ESCLUTURA BRONZE 71 x 56 x 34)

SANT PAU ESPANYOL, 1982 (PINTURA 81 x 81, FRAGMENT)

Existeix tot un *leit-motiv* de la «mirada» —junt al tema també reprès de les «mans»— en moltes de les seves obres, així com una cura obsessiva per mantenir una certa «posa», quasi inusual en els seus personatges, que —tot i que idèntica en els seus trets generals a la font que la va subministrar com pertanyent a tals imatges— esdevé inquietant en la seva intencional rigidesa. Las Meninas, Picasso, el Conde-Duque, Inocenci X o la Duquesa de Alba se'ns ofereixen com exemples de transposició obertament manipulada d'una lectura violenta. Són imatges que se'ns donen com imatges (pictòriques) d'unes imatges (dels *mass media*) d'altres imatges (d'obres conegudes), carregades d'un bagatge històric indeleble que s'ha anat acumulant culturalment al seu voltant. I tots aquests nivells s'entrecreuen i compliquen en l'acumulació d'elements (tissores, pistoles, tubs de pintura, capells o enganxines) al voltant o sobre el personatge, descontextualitzat del *text* pictòric originari i introduït així en un medi estrany, barrejant-se amb grafismes del còmic, fumant una cigarreta o lluint símbols molt particulars.

Hom diria que es troben incòmodes en la seva nova situació, reproduïts allí per un inexplicable atzar, sorpresos ells mateixos per les circumstàncies, en mig d'eixos cromatismes intencionalment tímbrics i homogenitzadors. Han perdut en llur extrapolació d'un context a l'altre, les tècniques que en el seu origen els gestaren, per a passar —mesurats pel mateix arrasador— a aquesta nova galeria de les mirades.

Cites i referències es combinen. Les unes literals, en eixe entrecometes reproductiu tan persistent en Antoni Miró. Les altres, potser per la seva major subtilesa, sols s'apunten de biaix, obrint-se al lector de la imatge resultant com un joc de contrastos, deformacions o sinècdokes.

Les obres d'Antoni Miró, després d'estimular la percepció estètica, es transformen d'aquesta manera en *textos* saturats malèvolament de múltiples sentits. Llur fendit rerafons possibilita sempre lectures diferents, on la ironia deixa pas, freqüentment, a la sàtira, i on la composició resultant porta constants apel·lacions a símbols aïllats, encarnats en objectes, emblemes o equívokes referències a estereotips culturals que «l'astúcia de la tradició» ha convertit històricament quasi en eterns, definitius i inamovibles.

Podria afirmar-se que Antoni Miró més aviat facilita *els elements* morfològics d'eixa lectura, a través de la puntual figuració que estilísticament l'obra auspícia, mentre que, tanmateix, oculta les claus de la *sintaxi* que els estructura i relaciona compositivament. Juxtaposant personatges, su-

perposant objectes o aïllant fragments apel·la, en el conjunt de les seves sèries, precisament a la pròpia capacitat hermenèutica de l'espectador perquè, a partir d'eixa combinatòria d'elements, executa lliurement les seves respectives opcions de lectura.

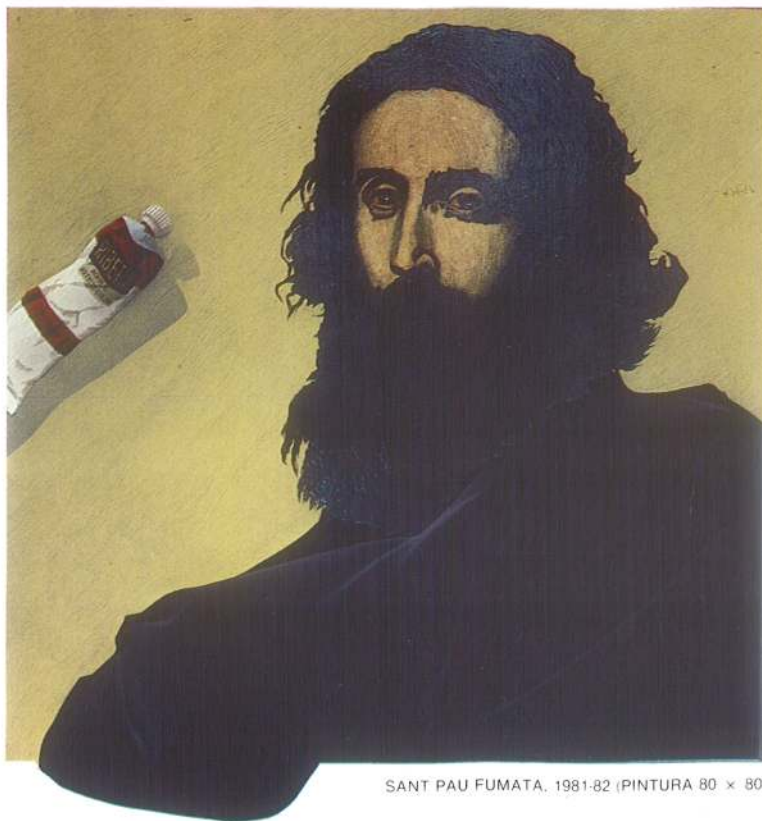
Seria, evidentment, un equívoc radical entendre tot això com un mer caprici conjuntural, com un *divertimento* lúdic o com una simple *boutade* realitzada a costa de la història de la pròpia pintura, sotmesa ara a relectura per Antoni Miró. Sens dubte serà, potser, més fàcil penetrar en les entreteles de les seves intencions per qui partitici vitalment del mateix context existencial de l'autor. Però ahi radica el repte reflexiu que, a uns i altres, ens llença amb les seves obres. No debades les claus de tota polivalència irònica s'entrellacen intimament amb el corresponent horitzó cultural del que broten.

Perquè no hem d'oblidar que, de fet, no existeix la ironia fora d'allò que és pròpiament humà. Es a dir, que tot recurs irònic és, en la seva base, una mitjà comunicatiu intrínsecament i genuïna antropològic, encara que més aviat dirigit a la intel·ligència que a l'emotivitat i que, d'alguna manera, es sustenta en una arrel de caràcter social, ja que igual que altres categoritzacions estètiques que li són pròximes (tals com l'humor, la comicitat o la sàtira), la *vis* irònica exigeix un ressò col·lectiu en el seu fonament i en la seva manifestació. No es saboreja plenament en solitari. Li cal un cert horitzó social on produir-se i emmarcar-se. I a eixe *background* és al que anteriorment ens referíem.

Hi ha més, però. Encara que només siga aquí esbossat es podria diferenciar l'existència de dos tipus de recursos irònics en la pintura d'Antoni Miró. Per un costat hi hauria la *ironia morfològica*, interna al seu propi llenguatge plàstic que selecciona elements a partir del repertori històric de la pintura, que tria un *modus operandi* específic en el seu tractament cromàtic i en els seus procediments de contrastació compositiva. Es tractaria, doncs, d'un recurs irònic que es genera del propi llenguatge en els seus nivells constitutius i en la seva morfologia. I complementàriament hi hauria la *ironia referencial* que, prenent el llenguatge pictòric com a mitjà comunicatiu, és actualitzada en relació al medi cultural, polític i ideològic en que s'insereix —i d'on neix— la lectura del receptor.

Recurrent a una coneguda dicotomia lingüística, podríem resumir aquesta dualitat, que hem apuntat al voltant de la ironia, dient que Antoni Miró desenvolupa tant les opcions iròniques en el pla de l'expressió plàstica (en el nivell dels propis recursos significants del seu llenguatge) com en el pla del corresponent contingut (en el nivell dels significats vehiculats en el virtual missatge de l'obra).

Hom diria, per tant, que recurrent Antoni Miró a molts mites de la història, intensifica, a la seva manera, llur desmitificació per a passar des de la ironia, com a *catarsi*, a l'actuació crítica com a objectiu paral·lel i indestruïble de la vivència estètica.

SANT PAU FUMATA, 1981-82 (PINTURA 80 x 80)

En aquesta àmplia sèrie d'obres, que podria recollir-se sota l'epígraf genèric de *Pintar pintura*, és on exactament Antoni Miró ha enfocat més el seu recurs a la ironia, ja que en altres sèries precedents la urgència del seu missatge —sempre compromès amb la realitat present— més aviat apel·lava a l'immediat revulsiu testimonial de forma fins i tot més patent, donat sobre tot el caràcter directament apel·latiu i comminatori dels seus propòsits plàstics d'aleshores.

En aquest «pintar la pintura», que ha vingut desenvolupant al llarg d'aquesta dècada dels vuitanta, és el joc autoreferencial (entès no lúdicament sinó com estratègia combinatòria de recursos) el que es converteix en paràmetre bàsic del seu quefer pictòric, projectat sobre la mateixa història de la pintura i sobre el propi procés reflexiu que aquest procediment genera.

Es així com «la presa de consciència» davant la realitat circumdant, que des de la pintura Antoni Miró propicia, passa necessàriament i eficaç per una prèvia «presa de consciència de la mateixa pintura». Procés rellevant, sens dubte, que manté una vegada més estretament units els postulats de l'ètica i de l'estètica.

Desembre de 1986

ROMÀ DE LA CALLE

Departament d'Estètica i Teoria de l'Art.
Universitat de València

MENINA-NINA, 1980 (PINTURA 70 x 70). COL. NURIA ABELLÓ I PERE BOFILL, BARCELONA

DUQUESA D'ALBA, 1981-82 (PINTURA, 80 x 80) AJUNTAMENT D'ALACANT

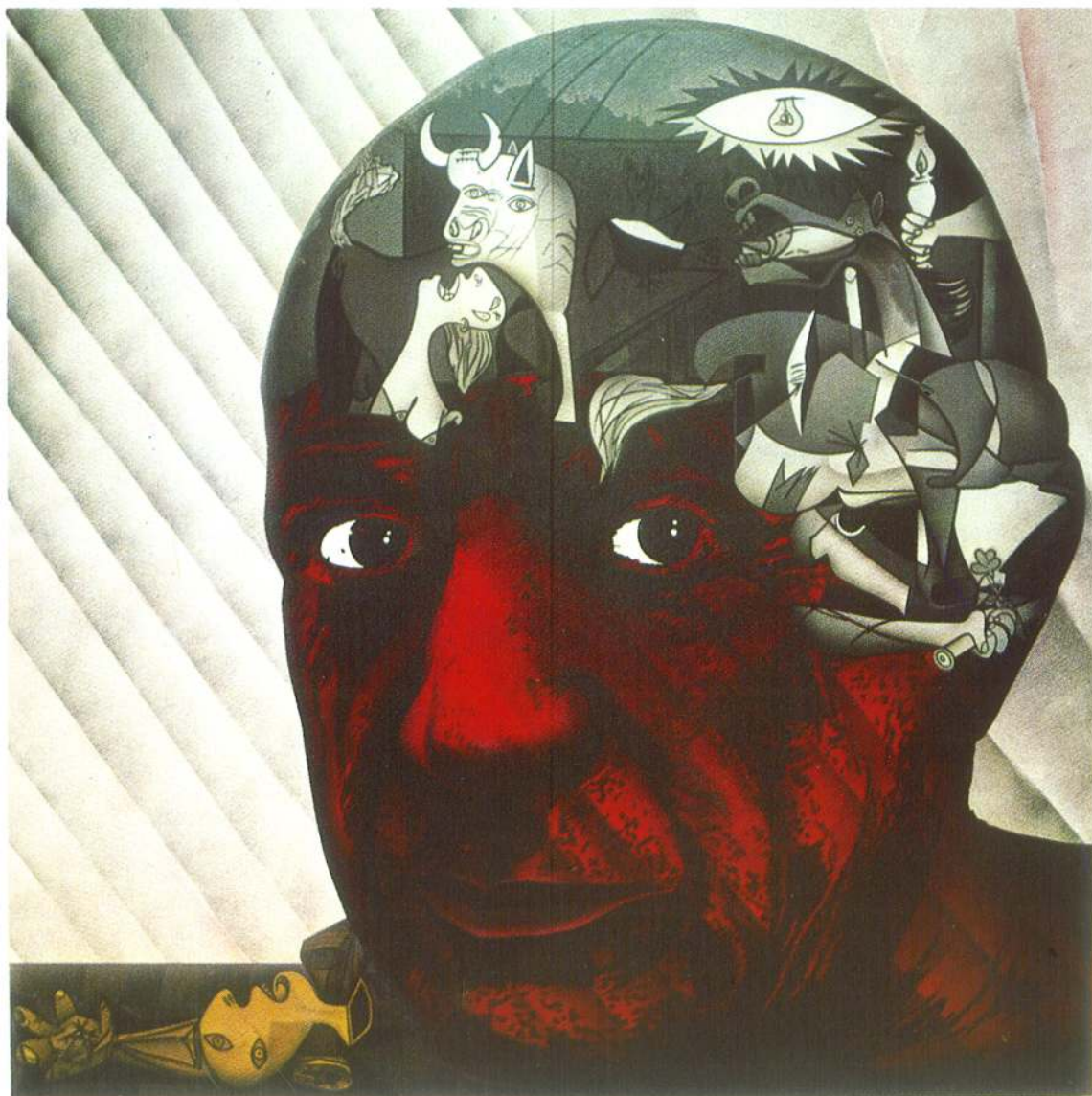
RETRAT EQUESTRE. 1982-84 (PINTURA 200 x 200 DIPTIC) COL PARTICULAR

PAM CONTRA LA CULTURA, 1982-85 (PINTURA 100 × 100). COL. MOORTEMANS, BRUXELLES

L'OBRE MALFERIT, 1982-85 (PINTURA 100 × 100)

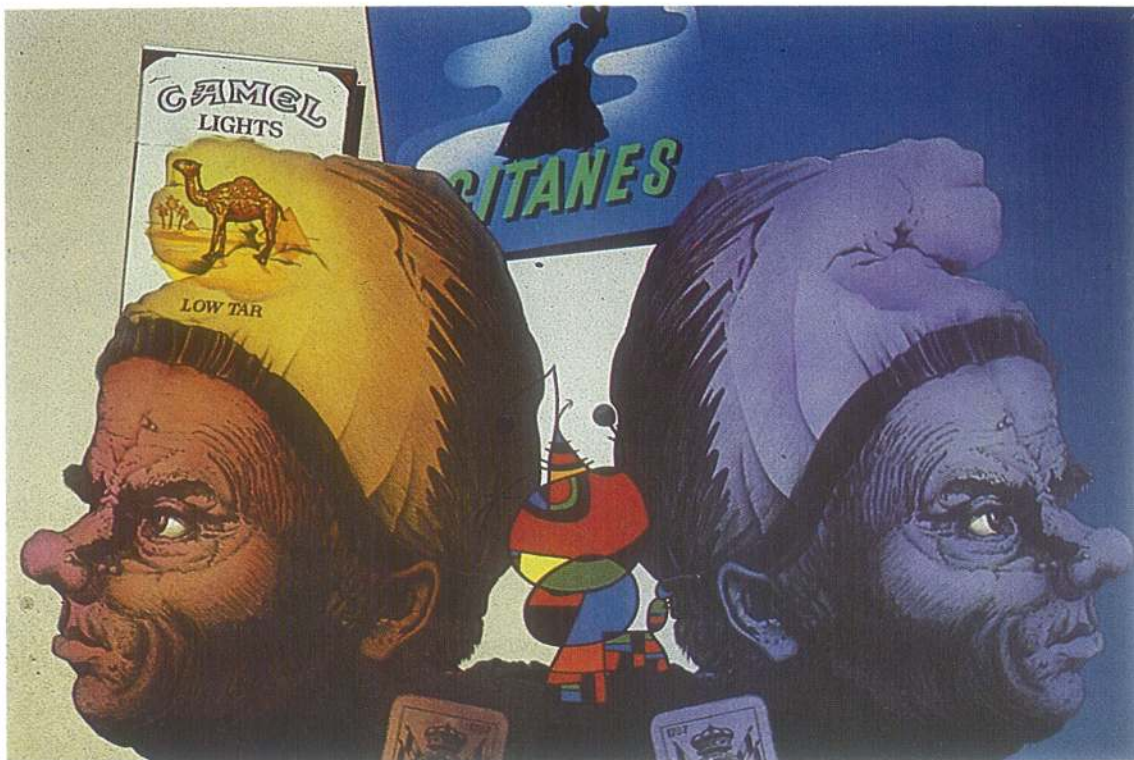
GORA EUSKADI. VISCA PICASSO. 1985 (PINTURA, 200 × 200, DÍPTIC). COL. JOAN TUDELA, ALCOI

PERSONATGE ESGUARDANT GUERNIKA, 1986 (PINTURA 200 x 200)

BOSCH, MIRO, JAN SANDERS, 1985 (PINTURA 200 x 200 DIPTIC)

DIPTIC DEMOCRÀTIC, 1986-87 (PINTURA, 98 x 136)

FAM

A TOTS ELS ALCOIANS. 1985 (ESCULTURA, 173 x 45 x 30, BRONZE) COL·L·LECTIU D'ALCOI

RATZIA. 1987 (PINTURA, 98 x 68)

MÓN D'ANTONI MIRÓ

En homenatge al gran artista alcoià.

Molt a migjorn del nostre país rar,
aguaita nit un solitari far.

El bleix del sofriment el va sotjant,
ones endins, a l'hora del foscant.

Ell em segueix en l'aspre desconhort
de vanament lluitar contra la mort.

— Les mans amb gruix de cordes m'han lligat,
quan als senyors demano llibertat.

— No puc fer res per ajudar ningú,
perquè jo sóc tan desvalgut com tu.

Però sense descans, amb viu clamor,
em serviran la forma i el color.

És un combat que mai no vol repòs.
Hi deixo l'esperit, el moll de l'os.

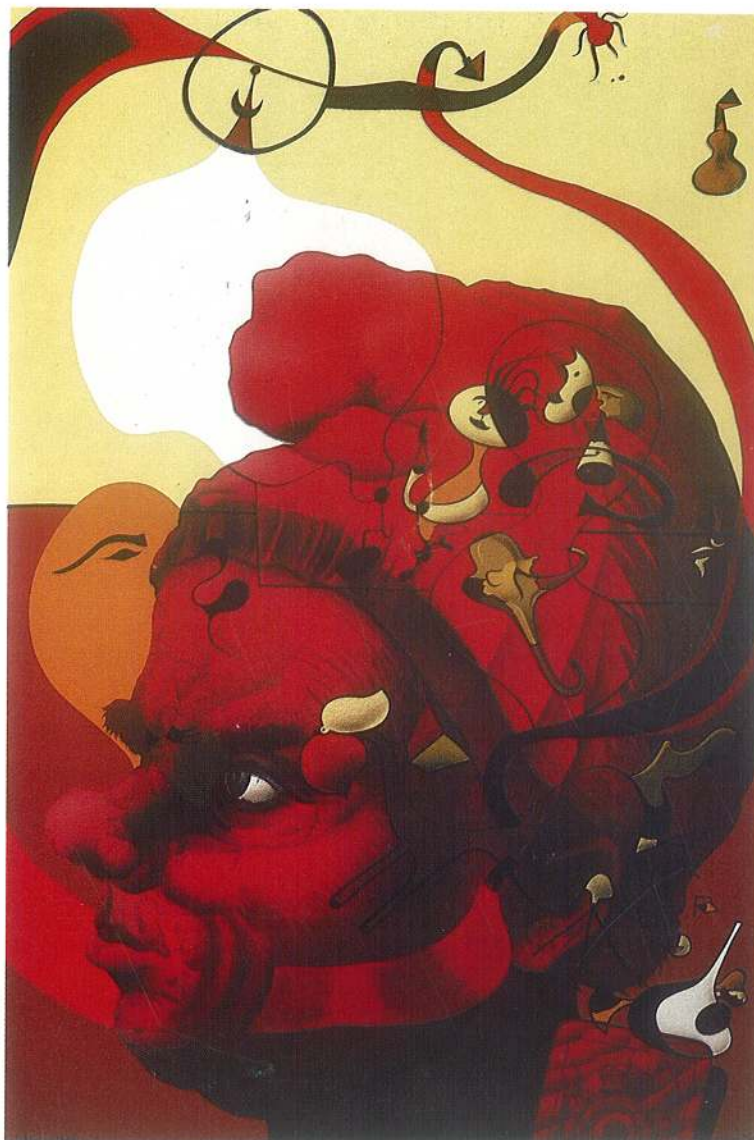
— Entona, doncs, un càntic triomfal
damunt abismes guardadors del mal.

Heu ben guanyat, clars ulls, lluny de cap vesc,
tan sols esbatanats a l'aire fresc.

I sentiràs com l'ala de l'ocell
t'uneix, al blau, al nom d'un poble vell.

SALVADOR ESPRIU

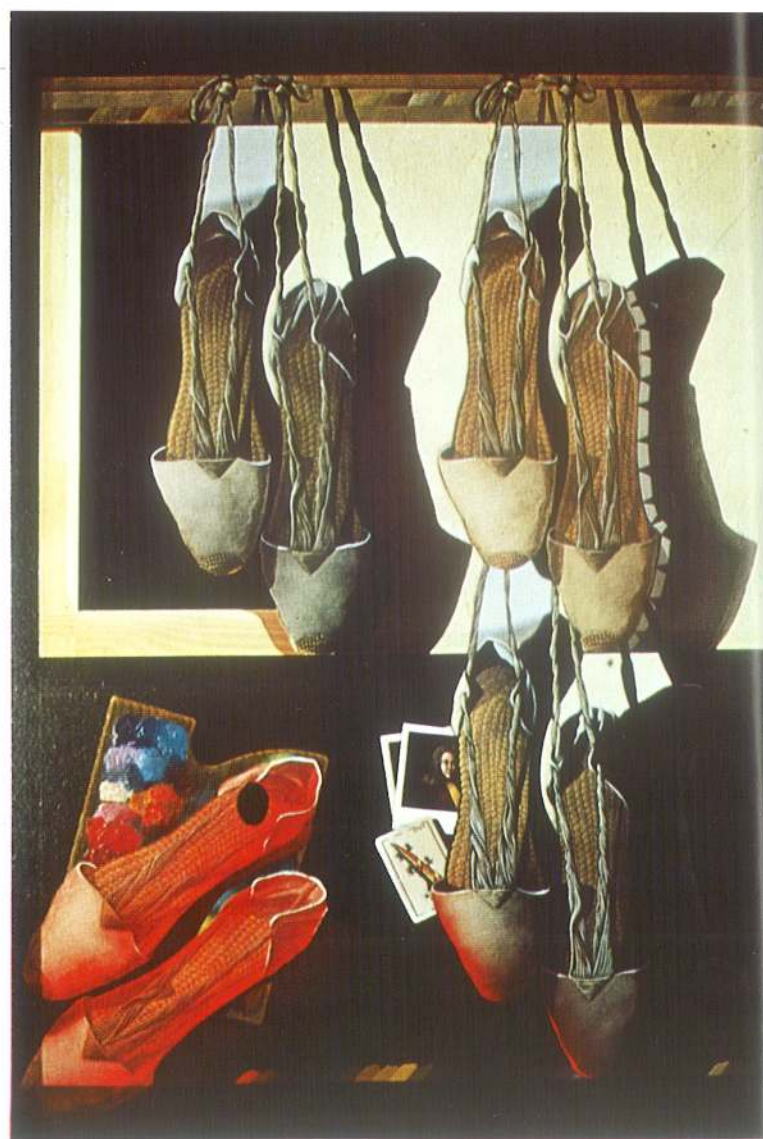
Barcelona, maig-juny del 1984

INTERIOR, 1986 (PINTURA, 98 x 68). COL. AUSIÀS MIRO I BOFILL, ALCOI

PELL DE BRAU. 1987 (PINTURA, 98 x 68)

LES ESPARDENYES DELS PATRIOTES. 1984 (PINTURA, 118 x 90) COL AJUNT D'ALACANT

A ANTONI MIRÓ DES DE BARCELONA

SILENCI!

(secret, potser, de nous jocs de colors?,
o bé, estalvi de mots sense nom?).

L'OBRA...

(dóna claror de sobte l'obra i
contesta a crits. Tapa boques mesquines).

COMENÇA!

Jo.— De Toni Miró recorde que és
tímid, afectiu, artista,
solidari, alcohòlic, tossut,
retossut, formiga, cavall pur, gat oriental,
envejat, castigat, generós i estimat.

Toni.— Epl...

Jo.— SILENCI!

Toni.— (Se'n va amb el seu silenci).
Entra un grup de gent fent crits i gatzara.
Veuen com s'allunya el Toni, mentre Jo en-
cén una cigarreta al fons de l'escenari i pa-
ra atenció al grup que calla de sobte.

L'un.— Qui és aquell xic tan dimoni?

L'altre.— Calla, collons!, que es el Toni!

L'una.— El cec del cantó Pinyó?

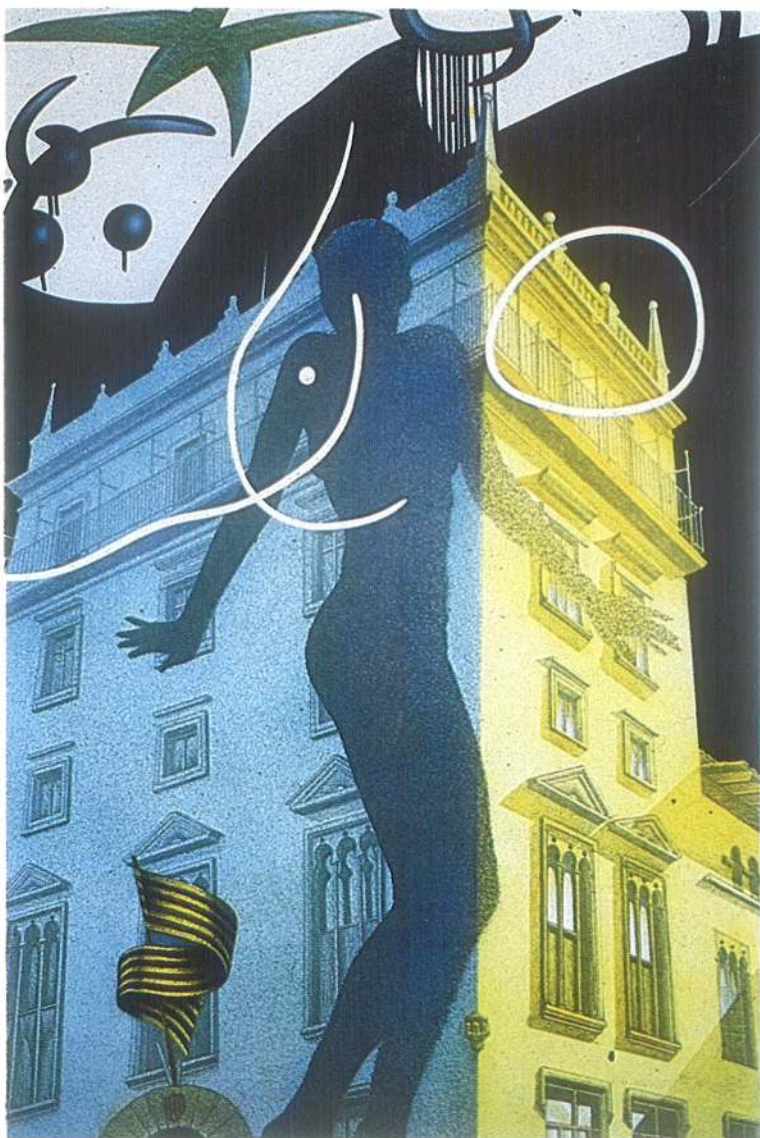
L'altra.— Que no veus que es un Miró?

Tots.— (Queden amb la boca oberta a punt de dir
ah, però no diuen res. Jo, apaga el llum i
tots es foten a cridar mentre cau el teló que
el públic no el veu perquè ja hem dit que
és tot fosc).

OVIDI MONTLLOR

Barcelona, estiu del 1986

NOTA.— L'obra dramàtica, com que no té massa extensió, es pot repetir,
en diferents tonalitats, fins a quedar-se afònics, que és del que es
tracta, en el suposat que tractem de dir coses.

PALAU DE NIT. 1987 (PINTURA. 98 x 68)

DONA I AMPOLLA, 1987 (PINTURA, 136 × 98). COL. J. A. CATALÀ, MALLORCA

MENIP, 1981-86 (PINTURA-OBJECTE. 206 x 140 x 140)

CARRER AVINYÓ. 1987 (PINTURA. 98 x 68)

DALIMÓBIL DOBLE, 1987 (PINTURA-OBJECTE, 47 x 130 x 18)

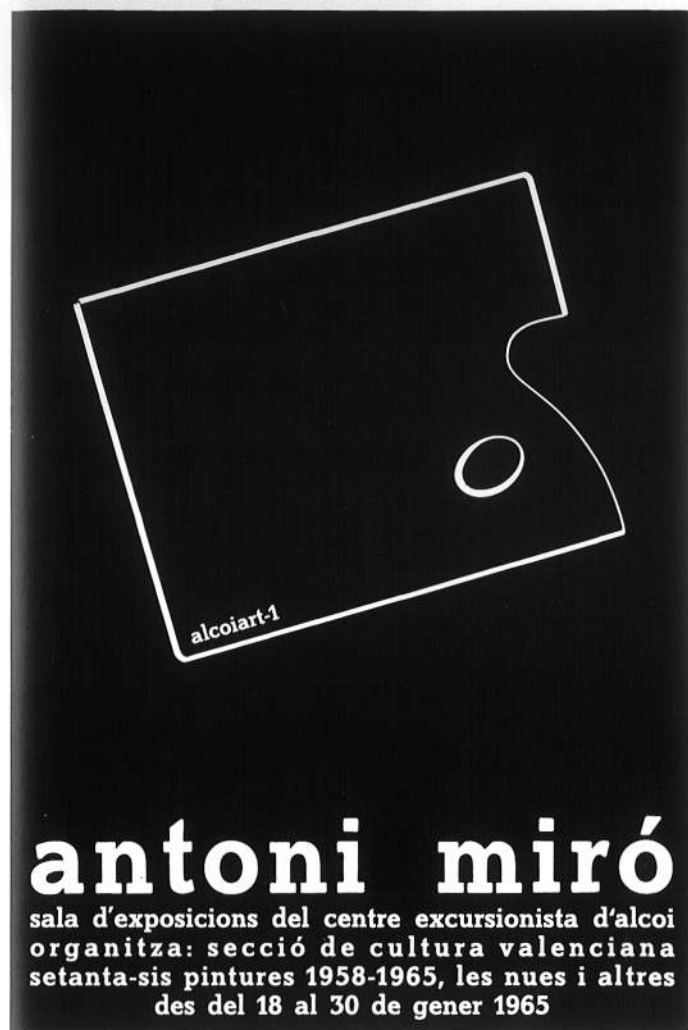

DALIMÓBIL ROIG, 1987 (PINTURA-OBJECTE, 44 x 130)

LLANÇAMENTS IMPERIALS, 1976-77 (PINTURA-OBJECTE 250 x 850). MUSEU D'ART CONTEMPORANI DE SEVILLA (FOTO)

DADES BIOGRÀFIQUES

Fundador i principal dinamitzador del Grup Alcoiart, Antoni Miró combina en la seua trajectòria una gran versatilitat d'iniciatives, tant directament de tipus creatiu —en la seua eficaç dedicació a molt diverses modalitats de propostes estètiques— com atenent incansablement el foment i la promoció cultural, especialment —encara que no de manera exclusiva— a les comarques del sud del País Valencià.

Cronològicament no és fàcil d'establir en el conjunt de la seua producció artística una certa cronologia pel que fa a la utilització de recursos, tècniques i opcions esti-

lístiques atés que, de fet, Antoni Miró —sobretot abans d'abordar decididament els rumbos del realisme social— no vacil·lava a experimentar amb tot el que, d'una manera o altra, li arribava a les mans i despertava el seu interès.

Tanmateix, junt a l'esmentada inquietud experimental abocada als diversos vessants dels llenguatges estètics i als diferents mitjans expressius, cal també ressaltar —com una espècie de comú denominador que es manté al llarg del seu itinerari— aqueix afermat tarannà de compromís amb la realitat circumdant i amb el batec global de l'existència quotidiana que, sobretot, s'evidencia i madura en les sèries produïdes durant els tres darrers lustres.

És així com el conjunt de treballs recollits sota les respectives nominacions generals d'«Amèrica Negra», «El Dòlar» o «Pinteu Pintura» —per citar-ne algunes— són sens dubte plenament representatives d'aqueixa atenció que Antoni Miró presta a l'extrapolació de la cita històrica, a la seua reutilització com a forta imatge simbòlica, productora d'eloqüents contrastes, o la breu intercessió dels valors plàstics amb els pròpiament vitals.

Molt més radicalitzada en els seus plantejament que altres opcions anàlogues o paral·leles, l'obra d'Antoni Miró —com a crit de denúncia i alliberament— adopta tanmateix en moltes de les seues propostes una gradació creixent des de l'humor, la ironia o la sàtira despiadada, mitjançant els muntatges visuals estratègicament adoptats en les composicions, basades en última instància en els explícits codis lingüístics emprats pels mitjans de comunicació de masses, i assegura així —des de dins dels mateixos recursos que futeja— una inquietant funció catàrtica sobre el subjecte, el qual no es pot limitar a ésser neutral o indiferent contemplador.

Exemple de com utilitzar eficaçment el caràcter combinatori de l'efecte visual, l'obra d'Antoni Miró no està exempta d'un eloqüent índex reflexiu. Perquè si és evident, com s'ha dit, que és la seua una «pintura de conscienciació», no és menys cert que en el seu procés creatiu s'inclou un remarcable grau de «conscienciació de la pintura».

ROMÀ DE LA CALLE

GRUPPO DENUNZIA

pittori

EUGENIO COMENCINI

ANTONI MIRÒ

JULIAN PACHECO

BRUNO RINALDI

critico

FLORIANO DE SANTI

ANTONI MIRÒ nat a Alcoi el 1944, viu i treballa al Mas Sopalmo. La constant de la seua obra plàstica, situada dins de l'anomenat «Realisme Social», és un crit de denúncia, un clam per la llibertat, una lluita pel retrobament popular de les arrels del seu poble, de llur identitat col·lectiva. El 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. El 1965 funda el Grup Alcoiart, amb Masià i Mataix i el 1972 el «Gruppo Denunzia», amb Rinaldi, Pacheco, Comencini i de Santi a Brescia. El 1964 realitza la primera de les seues sèries, «Les Nues». El 1966, «La Fam». El 1967, «Els Bojos». El 1968-69, «Vietnam» i «Mort». El 1970-71, «Realitats» i «L'Home». El 1972, «Amèrica Negra» i el 1973, «L'Home Avui», seguidament «El Dòlar», que comporta altres sub-sèries com «Les Llances», «La Senyera», «Llibertat d'Expressió» i «Xile». Des del 1980 «Pinteu Pintura», que resta en ple procés d'elaboració. Les seues obres estan representades a nombroses col·leccions, galeries i museus de tot arreu. El 1969, membre de Verein Berliner Künstler de Berlín. El 1971, Diploma d'Honor de la Corner Academy de Londres, membre de l'Institut i Acadèmia Internacional d'Autors de Panamà. El 1972, membre «Honoris Causa» de «Patroner Corner Academy» de Londres i medalla d'or. El 1974, membre actiu de la Fundació Maeght de Saint-Paul (França). El 1978, Acadèmic d'Itàlia amb medalla d'or, «Accademia Italia delle Arti e del Lavoro». El 1979, invitat al «Convegno Nazionale degli Artisti», Salsomaggiore (Itàlia). El 1980, distinció de «l'Académie Culturelle de France», París. El 1981, Director Mostra Cultural del País Valencià, Alcoi. Membre titular de la Jeune Peinture - Jeune Expression, París. El 1982, Medalla «Ente Siciliano Arte e Cultura», Siracusa (Itàlia). El 1983, Membre del Consell Rector del Centre Municipal de Cultura, Alcoi. El 1984, dirigeix «L'Ambit d'Arts Plàstiques del Congrés d'Estudis», Alcoi. Invitat a la «Grafik in der DDR» Intergrafik, Berlín (DDR). El 1985, Monument de la Pau, Ajuntament d'Alcoi. Monument «A Pau Casals», Herzog August Bibliothek, Wolfenbüttel (Alemanya). En 1987, invitat al Simposi Intergrafik-87 per la Verband Bildender Künstler der DDR, Berlín.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

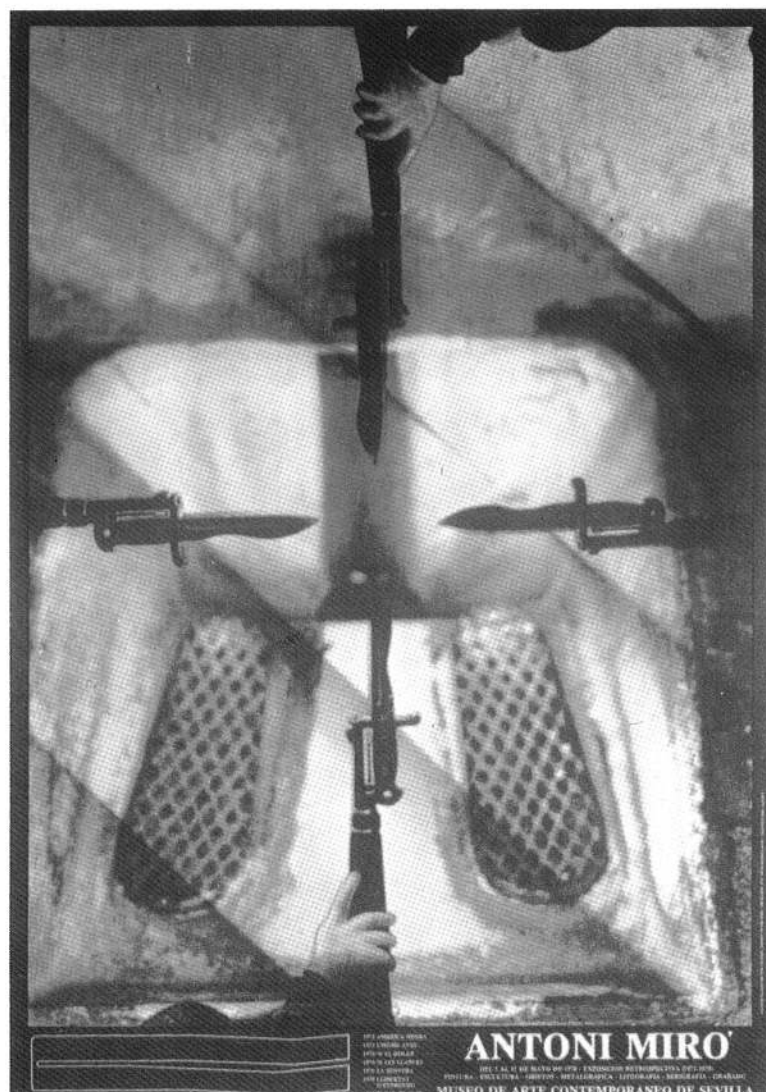
- 1965: Sala CEA (Alcoiart-1), gener, ALCOI.- Sala CEA, juny, ALCOI.- Salons Els Angels, juliol, DENIA.- Soterrani Medieval, agost, POLOP.- Pressó Segle XII, setembre, GUADALEST.- Montmartre, setembre-octubre, PARIS (França).- Casa Murcia-Albacete, VALENCIA.
- 1966: Circol Industria, maig, ALCOI.- Elia Galeria, juny, DENIA.- Soterrani Medieval, agost-setembre, POLOP.
- 1967: Sala Premsa, març-abril, VALENCIA.- Casa Municipal de Cultura, juliol, ALCOI.- Soterrani Medieval, agost-setembre, POLOP.- Sala FAIC, octubre, GANDIA.- Caixa d'Estalvis SE., novembre, MURCIA.- Sala IT, novembre, TARRAGONA.- Sala CAP, novembre, ALACANT.- Museu Municipal, desembre, MATARO.- Galeria Agora, desembre, BARCELONA.
- 1968: Galeria d'Art, 6 Presències, abril-maig, ALCOI.- Soterrani Medieval, Estiu, POLOP.- Galeria Niu d'Art, juliol, LA VILA JOIOSA.- Sala Rotonda «Art del poble per al poble», V Congrés LF, agost, ALCOI.- Woodstock Gallery, novembre-desembre, LONDRES (Anglaterra).
- 1969: Galeria Polop, juliol, POLOP.- Shepherd House, agost, CHADERTON (Anglaterra).- Galeria Elia, setembre, DENIA.- Central Hotel, setembre, DOVER (Anglaterra).- Mostra simultània: UNESCO, Casa Cultura, Reconquesta, desembre, ALCOI.
- 1970: Galeria CAP, febrer, ALACANT.- Caixa d'Estalvis NSD, març, ELX.- Galeria CAP, abril, XIXONA.- Galeria Polop, Estiu, POLOP.- Galeria Darhim, juliol, BENIDORM.- Hotel Azor, agost, BENICASIM.- Galeria Porcar, setembre, CASTELLO.
- 1971: Sala CASE, març, MURCIA.- Club Pueblo, març-abril, MADRID.- Sala CASE, juliol, ALBUFERETA.- Sala CASE, juliol, BENIDORM.- Galeria 3, agost, ALTEA.- Discoteca Mussol, desembre, ALCOI.
- 1972: Galeria Novart, abril, MADRID.- Galleria della Francesca, maig, FORLI (Itàlia).- Amèrica negra mostra i espectacle, Novart, maig, alleria della Francesca, maig, FORLI (Itàlia).- Amèrica negra mostra i espectacle, Novart, maig, MADRID.- Galleria ria della Francesca, maig, FORLI (Itàlia).- Amèrica negra mostra i espectacle, Novart, maig, MADRID.- Galleria Bogarelli, maig-juny (Alcoiart-55), CASTIGLIONE (Itàlia).- BH Corner Gallery «Five Men Exhibition», LONDRES (Anglaterra).- Galeria Alcoiarts, desembre, ALTEA.
- 1973: Galerie Multiples, febrer, MARSELLA (França).- Galeria Aritza, abril, BILBAO.- Sala Besaya, maig, SANTANDER.- Art-Alacant, novembre-desembre, ALACANT.- Simultània Galeria Capitol i Sala UNESCO, desembre, ALCOI.- Galeria Alcoiarts, desembre-gener, ALTEA.
- 1974: Sala Provincia, març, LLEO.- Galleria Lo Spazio, març-abril, BRES-CIA (Itàlia).- Palau Provincial, novembre, MALAGA.
- 1975: Galeria Aritza, maig-juny, BILBAO.- Galeria Trazos-2, juny-juliol, SANTANDER.- Galeria Alcoiarts, agost, ALTEA.- Grafikkabinett, setembre, HAGEN (Alemanya).- Galeria Canem, octubre, CASTELLÓ.
- 1976: Spanish-American Cultural, febrer-març, NEW BRITAIN, Connecticut (USA).- Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de Sueca, març, SUECA.- Altos (permanent), ALACANT.- Crida Galeria, desembre-gener, ALCOI.

WOODSTOCK GALLERY
 16 WOODSTOCK STREET LONDON W1 (GB)
 25TH NOVEMBER TO 14TH DECEMBER 1968
 ALCOIART-27/VIETNAM-68/RELLEUS VISUALS/PAINTING AND SCULPTURE
ANTONI MIRÓ

- 1977: Sala Gaudí, març-abril, BARCELONA.– Ajuntament de Monòver, mostra retrospectiva, setembre, MONOVER.– Galeria La Fona, novembre-desembre, OLIVA.– Galeria Alcoiarts, desembre, ALTEA.
- 1978: Fabrik K 14, graphic-retrospektive, gener-febrer, OBERHAUSEN (Alemanya).– Museu d'Art Contemporani de Sevilla, mostra retrospectiva, maig, SEVILLA.– Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Concells Populars de C.C., maig, MURO.– Galeria Montgó, juliol, DENIA.
- 1979: Saletta Esposizione Rinascita, octubre, BRESCIA (Italia).–Galeria Alcoiarts, estiu, ALTEA.– Sala Cau d'Art, desembre-gener, ELX.
- 1980: Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Les Llances, març, ALCOI.– Sala Canigó, març-abril, ALCOI.– Biblioteca di Carfenedolo, Mostra gràfica, març, CARFENEDOLO (Italia).– Galeria 11, abril-maig, ALACANT.– La Casa, Galeria d'Art, Mostra retrospectiva, juny-juliol, LA VILA JOIOSA.– Galeria La Fona, juliol, OLIVA.– Galeria Alcoiarts, agost-setembre, ALTEA.– Sala d'Exposicions de l'Ajuntament, Homenatge a Salvador Espriu (amb Azorín), setembre, LA NUCIA.
- 1981: Galeria Ambito, Amics de la Cultura del País Valencià, desembre, MADRID.
- 1982.– Graphic-Retrospektive, Kulturverein der Katalanish Sprechenden, maig-juny, HANNOVER (Alemanya).– Roncalli Haus, Mostra retrospectiva, agost, WOLFENBUTTEL (Alemanya).– Museo Etnográfico Tiranese, agost, TIRANO (Italia).
- 1983: Centre Municipal de Cultura, «El Cartell», juny, ALCOI.–Giardini di Via dei Mille, Cile, juliol, BRESCIA (Italia).– Mostra Sigmund Freud (IPAC), Palau de Congressos, Hotel Melià-Castilla, juliol, MADRID.–Festival de l'Unita, Cile, juliol, BERGAMO (Italia).– Circolo Culturale di Brescia, Cile, agost, BRESCIA (Italia).– Sala de Cristal, Exm. Ajuntament de València, Mostra retrospectiva «Xile X Anys», setembre, VALÈNCIA.– Saló d'Actes, «El Cartell», Exm. Ajuntament, setembre, LA VALL DE GALLINERA.– Centre Social i Cultural, «El Cartell», setembre, TAVERNES DE VALLDIGNA.–Sala Morquera, «El Cartell», Exm. Ajuntament, octubre, CREVILLENT.– Sala del Casino, «El Cartell, Xile, Freud», octubre, XIXONA.– Presso la S. L. Malzanini del PCI, Cile, 1973-83, octubre, BRESCIA (Italia).
- 1984: Sala CAAM, «El Cartell», Exm. Ajuntament, gener, MURO.–Sala Caixa Rural, «El Cartell», Exm. Ajuntament, febrer, VILA-REAL.– Palau de Congressos, «Freud», abril, BARCELONA.– Zentrum am Buck, «Zu Ehren Salvador Espriu», novembre-desembre, WINTERTHUR (Suïssa).
- 1985: Congrés Centrum Hamburg, «Freud tot Freud», IPAC, juliol-agost, HAMBURG (Alemanya).– L'Arte a Stampa, Raffinatezza Antica i Moderna, octubre, BRESCIA (Italia).
- 1986: Art Expo Montreal, «Hommage à Pablo Serrano», «Pinteu Pintura», Galeria KL, agost, MONTREAL (Canadà).– Moorken Art Gallery, «Hommage a Salvador Espriu», Nouvelles Perspectives, desembre-gener, BRUXELLES (Bèlgica).
- 1987: Art Gallery Wang Belgium, «Hommage a Sempere», organisa per la CEICA, febrer-abril, BRUSSEL (Bèlgica).

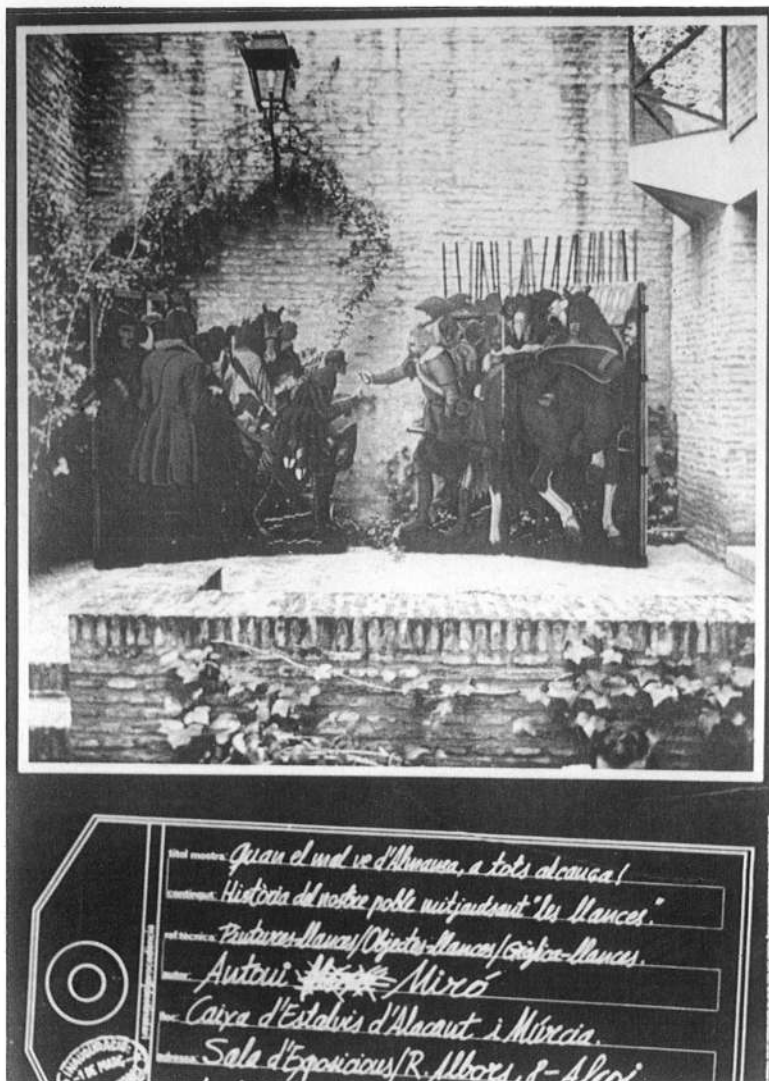
PREMIS CERTAMENS

- 1960: VII Mostra de Pintura, Escultura i Dibuix, 1.er Premi, Exm. Ajuntament d'ALCOI.
- 1961: XVIII Exposició d'Art, 3.er Premi, ALACANT.
- 1962: Primer Certamen Nacional d'Arts Plàstiques, ALACANT.– Certamen de Pintura, 1.er Premi, ALACANT.– Menció Honorífica al Certamen d'Art, ALACANT.
- 1963: VIII Exposició Pintura CEA, Premi Brotons, ALCOI.– Selecció certamens a MADRID.
- 1964: VI Certamen d'Art, 2. Premi, ALACANT.
- 1965: V Saló de Tardor, Premi de la CAP, ALCOI.– VII Saló de Març, Museu Hist., VALENCIA.
- 1966: Casa Municipal de Cultura, Saló de Tardor, ALCOI.
- 1967: I Bial de Pintura, Exm. Ajuntament, ALCOI.– VIII Saló de Març, VALENCIA.– VII Saló de Tardor, 2. Premi, Casa Municipal de Cultura, ALCOI.
- 1968: IX Saló de Març, Art Actual, VALÈNCIA.– I Expo. Pintors Espanyols, CIEZA.
- 1969: II Bial Internacional de Pintura, ALCOI.– X Saló de Març, Art Actual, VALENCIA.– I Certamen Diputació Provincial «Castell S. Bàrbara», adquisició obra, ALACANT.– VIII Premi Dibuix «J. Miró», Palau de la Virreina, BARCELONA.– The Dover Carnival, DOVER (Anglaterra).– VIII Saló de Tardor, Premi CMC, ALCOI.
- 1970: XI Saló de Març, VALENCIA.– IX Premi Int. Dibuix «J. Miró», Col. Arquitectes, BARCELONA.– Certamen Arts Plàstiques «Castell S. Bàrbara», adquisició obres Museu, ALACANT.– XXVII Expo. Pintura, SOGORB.– Finalista Premi «Tina», BENIDORM.– VII Saló Nacional de Pintura, MURCIA.
- 1971: III Bial Internacional de Pintura, adquisició obra-fons Museu, ALCOI.– I Certamen de Pintura Mural, ALTEA.– XII Saló de Març, VALÈNCIA.– III Biennale Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).– X Premi Dibuix «J. Miró», Col. Arquitectes, BARCELONA.– Galeria Adrià, BARCELONA.– PAA Culturals, GIRONA.– B.H. Corner Gallery, «Saló Interniacional d'Hivern», Diploma d'Honor, LONDRES (Anglaterra).
- 1972: XI Premi Int. Dibuix «J. Miró», BARCELONA.– II Mostra Internazionale di Pittura e Grafica, «Medalla d'Or» i Diploma, Teatre Sala Dante, NOTO (Italia).– Mostra Premis, SICILIA (Italia).– Deixa de participar a certàmen.
- 1973: No participa a certamens de tipus competitiu.
- 1974: Vtz. International Print Biennale, CRACOVIA (Polònia).– I Saló de Primavera, Medalla de Plata, VALÈNCIA.– I Certamen Int. de Pintura, MALLORCA.– Ibizagrac-74, Museu d'Art Contemporani, EL-VISSA.– IV Biennale Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).– XIII Premi Int. Dibuix «J. Miró», BARCELONA.– I Bial Nacional de Pintura, OSCA.– IV Saló de Tardor, 1.ª Menció i Medalla de Bronze, SAGUNT.– Premi Pintura «Fundació Güell», BARCELONA.– Ora e sempre resistenza, Palazzo del Turismo, MILA (Italia).– Mostra Internacional d'Arts Gràfiques, Menció Honorífica, VALENCIA.

ANTONI MIRO

DEL 4 AL 12 DE JULIOL DE 1974 - EXPOSICION MONOGRAFICA DEL MUSEO DE ARTE CONTEMPORANEO DE SEVILLA

- 1975: Ora e sempre resistenza, Circolo di Via De Amicis, MILA (Italia).—II Certamen Internacional, MALLORCA.— Premis Serie, MADRID.—II Nacional de Pintura, TEROL.— V Biental Internacional del Esport, 1.ª Medalla, VALÈNCIA.— II Premi de Dibuix «S. Jordi», BARCELONA.— XIV Premi Int. «J. Miró», BARCELONA.— Paix-75-30-ONU, Pavillon d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslàvia).— I Biental de Pintura Contemporània, BARCELONA.— V Saló de Tardor de Pintura, 1.ª Premi, Medalla d'Or, SAGUNT.— III Biental Provincial de León, LLEO.— Concurs Nacional de Pintura, Finalista, ALCOI.
- 1976: VI Miedzynarodowe Biennale Grafiki Kraków, CRACOVIA (Polònia).—Convocatòria d'Arts Plàstiques, adquisició obra per a Museu Diputació Provincial, ALACANT.— Ibizagrac-76, Museu Art Contemporani, EIVISSA.— I Certamen Internacional de Lanzarote, LANZAROTE (Canàries).— I Certamen de Pintura, PEGO.— II Biental d'Art, PONTEVEDRA.— I Biental Nacional d'Art, Medalla Conmemorativa, OVIEDO.
- 1977: Premio Nazionale di Pittura, Centro de Arte Elba, 1.ª Trofeu Elba, PALERMO (Italia).— Mostra Palacio de Manzanares el Real, MADRID.
- 1978: VI Premio Internazionale di Grafica del Pomero, RHO (Italia).— 7 Biennale Internationale de la Gravure, CRACOVIA (Polònia).
- 1979: Grafik Biennale Heidelberg, HEIDELBERG (Alemanya).
- 1980: VIII Miedzynarodowe Biennale Grafiki Kraków, CRACOVIA (Polònia).
- 1982: Prima Biennale di Pittura e Grafica, Ente Siciliano Arte e Cultura, SIRACUSA (Italia).— La X Biental d'Eivissa, Ibizagrac'82, Museu d'Art Contemporani, EIVISSA.— Piccola Europa, XXXII Rasegna di Pittura, Scultura, Grafica, Musei d'Arte Moderna, Premi de gravat «Universitat d'Urbino», Sassoferrato, ANCONA (Italia).— Salon d'Automne 82, Palais des Congres, Medalla de Plata, MARSELLA (França).— Premio Internazionale Carducci de Belle Arti, FLOREN- CIA (Italia).— Prima Biennale Internazionale, Ente Siciliano Arte e Cultura, Medalla d'Or i Diploma, SIRACUSA (Italia).
- 1983: Salon International d'Automne, AIX-EN-PROVENCE (França).— XI Premio Internazionale di Grafica del Pomero, RHO, MILANO (Italia).— Salon International d'Avignon, Chapelle Saint Benezet, Men- ció Especial del Jurat, AVIGNON (França).— Salon International d'Evian, EVIAN (França).— XXXIII Rasegna Pittura, Grafica «Piccola Europa», Sassoferrato, ANCONA (Italia).— Primo Premio Interna- zionale «Gagliaudo», ALESSANDRIA (Italia).— Premio Interna- zionale di Modena, Placa i Diploma, MODENA (Italia).
- 1984: Intergrafik-84, Internationale Triennale Engagierter, Grafik in der DDR, BERLIN (Alemanya).— Kinema-84, Audiovisual «Els Bojos- 66», premiat, ALCOI.
- 1985: Medalla I Miedzynarodowe Triennale Sztuki «Prezeci Wojnie», Panstwore Muzeum na Majdanku, LUBLIN (Polònia).— Medalla Aurea Oro i Diploma Premio «Città di Roma», ROMA (Italia).— 35. Salon de la Jeune Peinture - Jeune Expression, PARIS (França).

EXPOSICIONS COLLECTIVES

- 1963: Selecció de premis de tot l'Estat, mostra col·lectiva, MADRID.
- 1967: Palau de la Bailia, Ceràmica de pintors i escultors valencians, VALENCIA.
- 1968: Jove Pintura, UNESCO, ALACANT.- Jove Pintura, Penya Il·licitana, ELX.- Niu d'Art, Pintura i Escultura, LA VILA JOIOSA.- Alicart-1, Casa Azorín, DENIA.- Alicart-2, Penya Il·licitana, ELX.- Jove Pintura, Centre Recreatiu, PETRER.
- 1969: Obres X Saló de Març, CAP, ALACANT.- Galeria Arrabal, CALLOSA D'ENSARRIA.- XIII Saló de Maig, Museu d'Art Modern, BARCELONA.- III Expobus de Pintura, Hort del Xocolater, ELX.- Verein Berliner Kunstler, Grafik-Plastik, BERLIN (Alemanya).- Plàstica d'Alcoi, Galeria Papers Pintats, ALCOI.
- 1970: Sala Devesa, 14 Pintors, ALACANT.- Verein Berliner Kunstler, BERLIN (Alemanya).- Maison Billaud, FONTENAY-LE-COMPTÉ (França).- Expo. Art. Contemporani, Galeria Arteta, Grup Indar, SANTURCE.- Expo. Estiu, V.B.K., BERLIN (Alemanya).- I Expo. Col·lectiva, Sala Puntal, SANTANDER.- Col·lectiva Circol Belles Arts, VALENCIA.- En-Art 1, Sala Art i Paper, ELX.- Mostra Nadal V.B.K., BERLIN (Alemanya).
- 1971: Expo. Art a Valbonne, VALBONNE (França).- 2. Col. Sala Puntal, SANTANDER.- Expo. de poemes il·lustrats, Tur Social, ALACANT.- Expo. Col. Escola Nàutica, PORTUGALETE.- Estiu d'Art a Santa Pola, SANTA POLA.- XX Expo. Nacional, MONOVER.- I Expo. Art. VILLENA.- Biennale Internationale-71, Corner Gallery, LONDRES (Anglaterra).- Femina-71, Verein Berliner Kunstler, BERLIN (Alemanya).- Expo. a Picasso, UNESCO, ALACANT.
- 1972: Mostra d'Artistes Alcoians, Sala AAAS, ALCOI.- Civico Museo di Milano, «Omaggio alla Comune di Parigi», MILA (Italia).- Subhasta La Salle, Reconquista, ALCOI.- Sala Reale delle Cariatidi, «Amnistia que trata de Spagna», MILA (Italia).- XXI Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra d'Art Espanyol Contemporani, Alcoiarts, ALTEA.- I Expo. Nacional, VILLENA.- Palacio de Cristal, Artetur-72, MADRID.- Expo. Col·lectiva, Galeria Alcoiarts, ALTEA.- Mostra Anyal, Verein Berliner K. BERLIN (Alemanya).- Galeria Internacional d'Art, APSA, MADRID.- Homenatge a Millares, Alcoiarts, ALTEA.- Sala Laurana, Teatro Sperimentale, «In occasione del Festival Internazionale del Cinema di Pesaro», Mostra «Omaggio» al Gruppo Denunzia, PESARO (Italia).
- 1973: Homenatge a Millares, Sala CAP, ALACANT.- Art-Altea, Expo. Inaugural, ALTEA.- Libreria Internazionale, «Grafica Política Spagnola», MILA.- Verein Berliner Kunstler, BERLIN (Alemanya).- Aritza-2, LAREDO.- Homenatge a Joan Miró, Novart, MADRID.- En Art-2, Hort del Cura, ELX.- II Mostra Nacional de VILLENA.- XXII Expo. Nacional «Centenari Azorín». Adquisició obra Museu, MONOVER.- II Mostra d'Arts Plàstiques, BARACALDO.- XXIII Rasegna Internazionale di Pittura, «GB Salvi e Piccola Europa», Omaggio Gruppo Denunzia, SASSOFERRATO (Italia).- Expo. III Aniversari Galeria Novart, MADRID.- Artisti d'Avanguardia per la Resistència Cilena, Studio Brescia, BRESCIA (Italia).- Sala UNESCO, Expo. Inaugural, ALCOI.- Procés a la Violència, Esti-Arte, MADRID.- Procés a la Violència, Alcoiarts, ALTEA.- Procés a la Violència, Galeria Nova Gràfica, BARCELONA.- Associazione Artisti Bresciani, BRESCIA (Italia).- Palazzo del Parco, BORDIGHERA (Italia).- Sala Comunale, ANGIARI (Verona).- Sala «Omaggio al Gruppo», SASSOFERRATO (Italia).- Artisti d'Avanguardia, BRESCIA (Italia).
- 1974: Procés a la Violència, Galeria Studium, VALLADOLID.- Homenatge O. Espià, Club Urbis, MADRID.- Procés a la Violència, Sala Tahor, LES PALMES DE GRAN CANARIA.- Mostra sobre Xile, ES-TOCOLM (Suecia).- Noi i el Cile, Centro Cívico, Comune di Milano, MILA (Italia).- Mostra della Resistenza, Sala AAB, BRESCIA (Italia).- XXIII Exposició Nacional de Pintura, MONOVER.- Centro Internazionale di Brera, Mostra-Asta Itinerante, MILA (Italia).- Cer-
- cle Industrial, Mostra Subhasta, ALCOI.- Galeria Alcoiarts, Art d'Avanguardia, ALTEA.- Procés a la Violència, Galerie Set i Mig, ALACANT.- Mostra Realitat-2, Galeries Península, Machado y Osma, MADRID.- Libreria Feltrinelli, PARMA (Italia).- Sala Comunale, CASALEONE-VERONA (Italia).- Sallone della Cooperativa, PEDEMONTE-VERONA (Italia).- Libreria Feltrinelli, BOLOGNA (Italia).- Mostre della Resistenza all'A.A.B., BRESCIA (Italia).- Mostra per Spagna Libera, MILANO (Italia).
- 1975: Galeria Aviñon, «Entre la abstracción y el realismo», MADRID.- Galeria de Arte Málaga, Expo. de Gráfica Contemporánea, MALAGA.- Expo. Subhasta, Escola T.S. d'Arquitectura, SEVILLA.- Grup Teatre «Mama Meteco», Hotel Covadonga, ALACANT.- Nova Figuració Alacantina, Sala CASE, ALACANT.- Errealitate-Hiru, Galeria Aritza, BILBAO.- Expo. rotativa barris obrers amb altres activitats culturals, VALLADOLID.- Associació de veïns Aluche, org. APSA i AIAP, MADRID.- Galeria Punto, VALENCIA.- Galeria Laetana, Noblesa del Paper, BARCELONA.- Galeria Montgó, Artistes Valencians, DENIA.- Expo. d'Art, Palau Municipal, VILLENA.- XXIV Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra de Pintura, Ajuntament, ALTEA.- Plàstica Alacantina Contemporània, ALACANT.- La Spagna e il Cile nel Cuore Galleria AAB, BRESCIA (Italia).- Casa Museu d'Antequera, 20 pintors contemporanis, MALAGA.-Expo. Subhasta, Cap Negret, ALTEA.- Contribució a la ceràmica, Galeria Alfaijar, MADRID.- Aportació a la Ceràmica, Galeria Trazos-2, SANTANDER.- Ceràmica de Majadahonda, 23 artistes, Galeria Aritza, BILBAO.- Ora e sempre Resistenza, MILANO (Italia).- Esposizione didattica alla scuola Media Gozzano, TORINO (Italia).- Galleria lo Spzio, BRESCIA (Italia).- 26.ª Mostra d'Arte Contemporànea «Conscienza e ribellione», TORRE PELLICE.- Museo Nacional de Arte Moderno, L'AVANA (Cuba).- La Spagna e il Cile nel Cuore, BRESCIA (Italia).- Mostra per la Spagna Libera, BRESCIA (Italia).-Mostra per la Spagna Libera, BOLOGNA (Italia).- Casa del Popolo «E. Natali», BRESCIA (Italia).- Centro Internazionale d'Arte, BARI (Italia).- Sale Comunali, TRAVAGLIATO (Italia).- Salone delle Terme, BOARIO TERME (Italia).- Scuoli Comunali, CEVO (Italia).- Circolo Gramsci, CEDEGOLO (Italia).- Sale Comunali, DARFO (Italia).- Circolo ARCI, RODENGO-SAIANO (Italia).- Sale Comunali, MALONNO (Italia).- Biblioteca Comunali, MANERBIO (Italia).-Sale Comunali, REZZATO (Italia).
- 1976: Plàstica-76, Banc d'Alacant, ALACANT.- Trazos-2, Expo. col·lectiva permanències, diset artistes, SANTANDER.- Fons d'Art, Fundació «Joan Miró», BARCELONA.- Fons d'Art, mostra itinerant (Diari Avui), PAISOS CATALANS.- Els altres 75 anys de pintura valenciana, primera mostra; Galeries Temps, Val i 30 i Punto, VALENCIA.- Mostra itinerant, «Els altres 75 anys», PAIS VALENCIA.- Homenatge dels Pobles d'Espanya a Miquel Hernández, mostra itinerant i diversos actes arreu de L'Estat Espanyol.- Fontana d'Or, Fons d'Art, GIRONA.- Galeria 11, col·lectiva inaugural, ALACANT.- Art Lanuza, col·lectiva inaugural, ALTEA.- Art Lanuza, col·lectiva, POLOP.- 3.ª Exposició Nacional d'Art, Palau de l'Ajuntament, VILLENA.- Retrospectiva 1975-76, Trazos-2, SANTANDER.- Expo. de Serigrafia i Aiguafort, Sala Lau, VILLENA.- Homenatge a Rafael Alberti, Galeries Adrià, Dau al Set, Eude, Gaspar, 42 i Maeght, BARCELONA.- Exposició Homenatge a Miquel Hernández, Sala Agora, MADRID.- Galeria Aritza, Errealitate Baten Kronikak, BILBAO.- Selecció d'obres gràfiques, mostra col·lectiva, Galeria Juana Mordó, MADRID.- Galeria d'Arte «Settanta», GALLARATE.- Sale Comunali, MALCESINE (Italia).- Circolo Culturale CSEP, S. STINO DI LIVENZA (Italia).- Galleria Kursaal, IESOLO LIDO (Italia).
- 1977: «Wo Unterdrückung Herrscht, Wachst der Widerstand», Ortsgruppe der VSK Köln, COLONIA (Alemanya).- Pintors actuals alcoians, Sala Art-Alcoi, inaugural, ALCOI.- XIV Saló de Març (d'artistes premiats), Galeria d'Art Ribera, VALENCIA.- Homenatge a Hernández, Université St. Etienne, ST. ETIENNE (França).- Université Tours, TOURS (França).- Galeria Crida, ALCOI.- Galeria Aritza, BILBAO.- Art Valencià d'Avanguardia, BENIDORM.- Galeria 11, ALACANT.- Trazos-2, SANTANDER.- Col·lectiva d'Estiu, Ga-

GRAPHIC-RETROSPEKTIVE VON ANTONI MIRÓ / 15-31 AUGUST 1982 / "RONCALLI HAUS"/HARTZTORWALL,2/WOLFENBÜTTEL

leria 11, ALACANT.- Festa Popular, ALTEA.- Club Amics UNESCO, ALCOI.- Amics del Sahara, ALACANT.- Festa del PC, MADRID.- Museu Internacional Allende, Mercado Lanuza, SARGOSSA.- Homenatge a Picasso, MALAGA.- Set aspectes de la situació de l'home, ELX.- Artistes Plàstics del País Valencià, ALACANT.- Homenatge Abat Escarré, Palau de la Virreina, BARCELONA.- Galleria La Loggia, Comune di Motta di Livenza, MOTTA (Italia)- Gruppo Denunzia, Mostre itineranti in PORTOGALLO, CUBA, URSS, GERMANIA ORIENTALE.

1978: Realisme Social, Galeria Punto, VALENCIA.- Pintors Alcoians, Sala Art-Alcoi, ALCOI.- Sala de la CAP, ALACANT.- Museu de Granollers, Homenatge Escarré, GRANOLLERS.- Cap Negret, ALTEA.- Casa Municipal de Cultura, ALCOI.- Casa de Colón, Museu Int. Allende, LAS PALMAS.- Castillo de la Luz, LANZAROTE.- Colegio de Arquitectos de Canarias, TENERIFE.- La Ciudadela, PAMPLONA.- Museu Int. Allende, GRANADA.- Museo Int. Allende, EIVISSA.- Museu Int. Allende, MALAGA.- Casa de Cultura, Sala Roc, Homenatge Escarré, VALLS.- Sala Fontana d'Or, Homenatge Escarré, GIRONA.- Galeria La Fona, OLIVA.- La Premsa, Galeries Yerba, Chis, Zero, Acto, Villacis, MURCIA.- Ateneu de Dénia, DENIA.- Pro Club UNESCO, Sala CAAM, ALACANT.- Sala Lau, VILLENA.- Expo. Homenatge Abat Escarré, MANRESA.- Museu Provincial Tèxtil, Homenatge Escarré, TERRASSA.- Miniatures, La Fona, OLIVA.- Permanències, Galeria 11, ALACANT.- Panorama-78, Museo de Arte Contemporáneo, MADRID.- Palau Municipal, VILLENA.- Fidelitat a un poble, Homenatge Escarré, SABADELL.- Mostra d'Art del País Valencià, Conselleria de Cultura, Hort del Xocolater, ELX.- Caixa d'Estalvis, SAGUNT.- Ajuntament, MONOVER.- Torreó Bernard, BENICASSIM.- Ajuntament Vell, YATOVA.- Sala de l'Escola, ALMUSAFES.- Ateneu Cultural, CARLET.- Cercle Setabense, XATIVA.- Ajuntament, SILLA.- Sala d'Art, VALL D'UXO.- Aula de Cultura, ALCUDIA DE CRESPINS.- Grup Escolar, VILLAR DEL ARZOBISPO.- Aula de Cultura, BENIGANIM.- Caixa d'Estalvis, XABIA.- Museu Municipal, MONTCAIDA.- Barri Torrefiel, VALENCIA.- Museu Històric, Museu de la Resistència S. Allende, VALENCIA.- Sala Spectrum, Expo. Anti-imperialista, SARGOSSA.- Festes de Sant Joan, ALTEA.- Petits Formats, Galeria 11, ALACANT.- Sala d'Art Canigó, ALCOI.

1979: Palazzo delle Manifestazione, Mostra Permanente Internazionale, SALSSOMAGGIORE (Italia)- Projecte Secanos, LORCA.- Museu Popular d'Art Contemporani, VALENCIA.- Art Gràfic Valencià, Sala Canigó, ALCOI.- Setmana Cultural del País Valencià, PARIS (França)- Fi de temporada, Sala Canigó, ALCOI.- Fira de l'Art, ELX.- Palau Municipal, VILLENA.- Expo. Anti-imperialista, VALENCIA.- Avantguarda Plàstica del País Valencià, BENIDORM.- Homenatge Adrià Carrillo, ALCOI.- Cau d'Art, ELX.- Homenatge a Machado, CULLERA.- Sala Goya, Expo. Anti-imperialista, SARGOSSA.- Club UNESCO, Expo. Anti-imperialista, MADRID.- Palau Virreina, Expo. Anti-imperialista, BARCELONA.- Petit Format, Galeria Canem, CASTELLO.- Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA D'ENSARRIA.- Expo. Miniatures, La Fona, OLIVA.- Primera Setmana Cultural d'Altea, ALTEA.- Europäische Grafik, Biennale Heidelberg, NEW YORK (USA).- 57 Artistes i un País, itinerant l'eixam, Sala Ajuntament, VALENCIA.

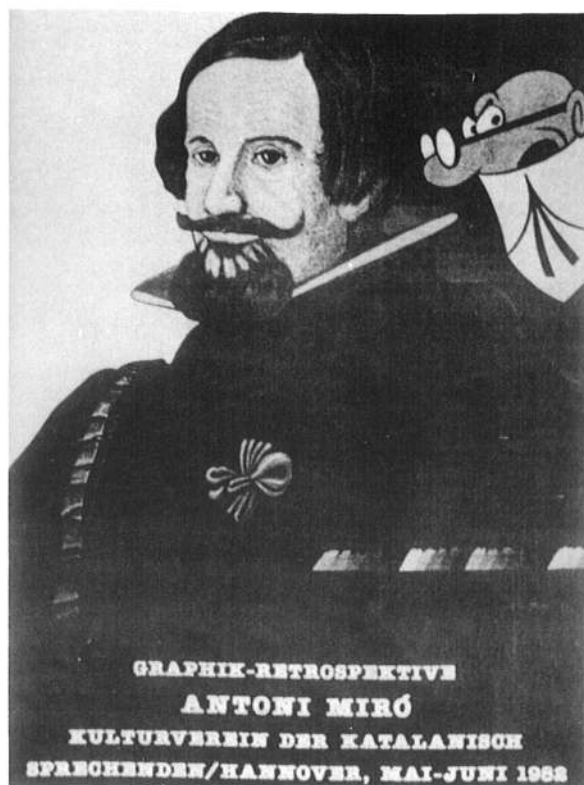
1980: Il Mostra Permanente, Pinacoteca d'Arte Antica a Moderna, SALSSOMAGGIORE (Italia)- Amnesty International, Sala Parpalló, VALENCIA.- Investigació en la Plàstica Alacantina, La Caixa, Institut IEA, ALACANT.- Tretze Artistes del País Valencià, Sala Municipal, LA VALL DE TAVERNES.- Temporada 79-80, Galeria 11, ALACANT.- Avantçada Plàstica del País Valencià, Galeria Art-Lanuza, ALTEA.- Art Seriat, Festes d'Agost, ELX.- Expo. Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA D'ENSARRIA.- Expo. Anti-imperialista a La Corrala, MADRID.- AAVV, IRUN.- AAVV, TEROL.- Facultat d'Econòmiques, MADRID.- AAVV Peñuelas, MADRID.- Ajuntament, GAVA.- Escola d'Estiu Rosa Sensat, Universitat de Ballaterra, BARCELONA.- Ajuntament, SANTA COLOMA DE GRAMANET.- AAVV, ESPLUGUES.- Col·lectiu Artistes, SANT AN-

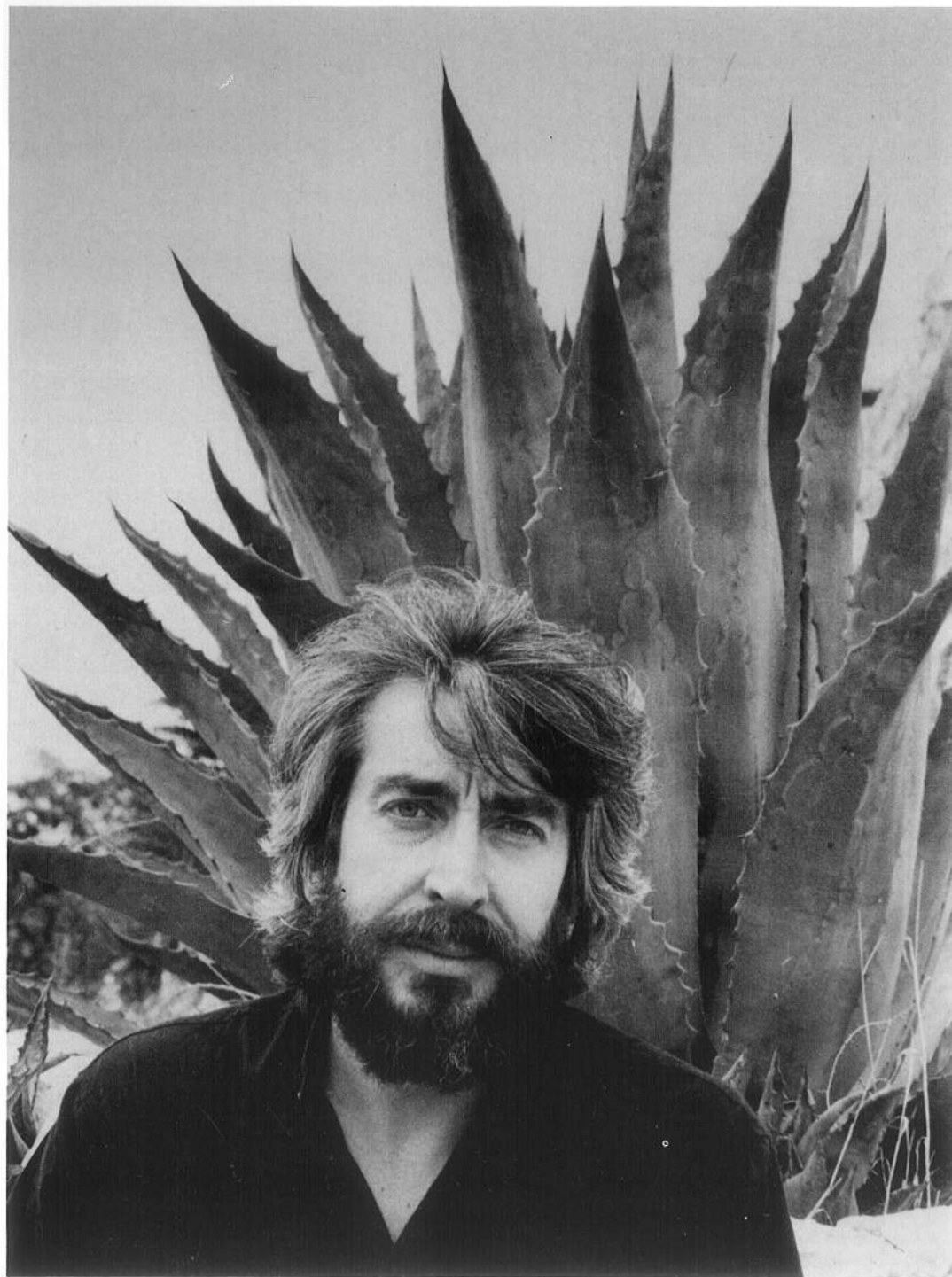
- DREU.- Institut Jovellanos, Astúries, GIJÓN.- Institut Vell, Sala Fidel Aguilar, GIRONA.- Casa de Cultura, CORNELLA DE LLOBREGAT.- Sala de Belles Arts, SABADELL.- Cooperativa, SABADELL.- AAVV, HOSPITALET.- Segona Mostra, Palau Virreina, BARCELONA.- Ajuntament, S. M.ª BARBENA.- Sant Jordi, BARCELONA.- Ajuntament de Parla, MADRID.- Un segle de Cultura Catalana, Palau Velázquez, Ministeri de Cultura, MADRID.- Fira d'Art, Sala Canigó, ALCOI.- 1.ª Mostra de Pintures, Barri Torrefiel, Casa del Poble, VALENCIA.- Petits Formats, Galeria 11, ALACANT.- Fira de l'Art, Caixa Rural de Sax, MONOVER.- Homenatge a Cubells, la Caixa, ALACANT.- 150 Artistes per i Laboratori Fiat, Palazzo Lascari, TORINO (Itàlia).- Galeria Arte al Dia, Trajectòries-80, PARIS (França).
- 1981: Spanish Institut, Trajectòries-80, LONDRES (Anglaterra).- Vuit Gravadors Valencians, Sala d'Art Canigó, ALCOI.- Mostra Cultural del País Valencià, Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.- Contemporary Spanish Art, The Hugh Gallery and Municipal Gallery of Modern Art, DUBLIN (Irlanda).- Trajectòries-80, Spanish Institut, MUNICH (Alemanya).- Art-81, Fira Internacional de Mostres, BARCELONA.- Premiere Convergence Jeune Expression, Hall International, Parc Floral, PARIS (França).- Col·lectiva d'Art, Galeria Montgó, DENIA.- Mostra Pro-Monument Martirs de la Llibertat, ALACANT.- Amnesty International, MADRID.- Spanisches Kulturinstitut Wien, Trajectòries-80, VIENA (Àustria).- La Fira, Homenatge a Picasso, MONOVER.- «Mostra Art-Paper», ALCOI.- Sala CAP, Ajuntament, MURO.- Ajuntament, ALGEMESI.- Ajuntament, ONTINYENT.- Ajuntament, PICANYA.- Ajuntament, SANTA POLA.- Palau Comtal, COCENAINA.- Museu d'Art, ELX.- Ajuntament, AIGUES DE BUSOT.- Ajuntament, SAX.- Ajuntament, SEDAVI.- Ajuntament, BÉTXI.- Setmana Cultural del País Valencià, Ajuntament, ALACANT.- Ajuntament, RIBARROJA.- Sala de l'Ajuntament, LA VALL DE TAVERNES.- Ajuntament, MASSANASSA.- Sala de la CAP, MUTXAMEL.- Sala de la CAP, SANT JOAN.- Ajuntament, PUÇOL.- Ajuntament, BENIGANIM.- Trajectòries-80, Institut d'Espanya, NAPOLS (Itàlia).
- 1982: Institut Reina Sofia, Trajectòries-80, ATENAS (Grècia).- Galeria d'Arte «Levni», Trajectòries-80, ANKARA (Turquia).- Arterder-82, Mostra Internacional d'Art Gràfic, BILBAO.- Alcoi en defensa de la cultura, la Caixa, ALCOI.- Centre Cultural «Atartük», Trajectòries-80, ESTAMBUL (Turquia).- 40 Years of Spanish Art, Jordan National Gallery of Fine Arts, AMMAN (Jordània).- Fons d'Art del IEA, la Caixa, ALCOI.- La Figuració, Sala Ministeri de Cultura, ALACANT.- Dibuixos i Gravats, Ministeri de Cultura, ALACANT.- «Mostra Art-Paper» a: Sala Amics de la Cultura, NOVELDA.- Ajuntament, ROCAFORT.- Sala de la CAP, PEDREGUER.- Sala de la CAP, BENIDORM.- Sala de la CAP, ALTEA.- Ajuntament, MONOVER.- Sala INESCOP, ELDA.- Palau Municipal, GANDIA.- Centre Cultural Castellut, CASTALLA.- Sala Ajuntament, VILLENA.- «Bhirasri Institute of Modern Art», Trajectòries-80, BANGKOK (Tailàndia).- Spanish Embassy, Trajectòries-80, SEUL (Corea del Sud).- University of Toronto, Art Català Contemporani, TORONTO (Canadà).- Expocultura, Palau de Congressos, BARCELONA.- Boston Public Library, Setmana d'Art Català, BOSTON (USA).- Trajectòries-80, Consell Indi de Relacions Culturals, NUEVA DELHI (Índia).- Spanish Institut, Trajectòries-80, CANBERRA (Austràlia).- Jeune Peinture - Jeune Expression, PARIS (França).- Perché non esponiamo colombe, Festa delle fabbriche, Giardini di Via dei Mille, MAIRANO (Itàlia).- 20 Pittori per la Pace, Perché non esponiamo colombe, Festa de l'Unità, BRESCIA (Itàlia).- Ibizagráfic-82, col·lectiva Biental d'Eivissa, EIVISSA.- Mostra Plàstica del IEA, Aula de Cultura de la CAAM, ALACANT.- Grans Obres de Petit Format, Galeria Canem, CASTELLO.- Mediterrània Centre Visual d'Art, quatre pintors, ALACANT.
- 1983: Universitat de New York, «Art Català Contemporani», NEW YORK (USA).- Capella de l'Antic Hospital, La Biental d'Eivissa, BARCELONA.- Mostra col·lectiva Ibizagráfic-82, MADRID.- Mostra col·lectiva, Galleria d'Arte «La Viscontea», RHO, MILANO (Itàlia).- Smithsonian Institut of Washington, Mostra de Cultura i Art Contemporani Català, WASHINGTON (USA).- Per il Lavoratori della Fabbrica Fenotti e Comini, 94 Artisti, BRESCIA (Itàlia).- Maison des Arts, Exposició d'obra gràfica, BARCELONA.- Fira Internacional de Bilbao, «Arterder-83», BILBAO.- Instituto Storico della Resistenza, Mostra col·lectiva, AOSTA (Itàlia).- Jornades Artistiques del Centre d'Informació Artística, Galeria Parnaso, MALLORCA.- Galeria Taller, Mostra de Colors, ALACANT.- Per la Pace, Mostra Itinerant, Festival Nazionale de l'Unità, ROMA (Itàlia).- Salon International d'Arles, Palais des Congrès, Salle Van-Gogh, ARLES (França).- Proposta per un Manifesto per la Pace, Festival Nazionale del PCI, REGGIO EMILIA (Itàlia).- Sala Municipal, Art d'Avui al País Valencià, ONDA.- Setmanes Catalanes a Karlsruhe, KARLSRUHE (Alemanya).- El Túnel, Sala Experimental, VILLENA.- Kataluniar Pintura Gaur, Museu Municipal de Sant Telmo, SANT SEBASTIA.- Ajuntament de Tossa, La Cadira, Formes Visuals, TOSSA.
- 1984: Galeria Subex, La Cadira, Formes Visuals, BARCELONA.- Acadèmia de Belles Arts, La Cadira, SABADELL.- Sales del Banc de Bilbao, La Cadira, VILLA NOVA I LA GELTRÚ.- Sala Gòtica de la Cúria Reial, La Cadira, BESALÚ.- Col·lectiva Internazionale di Grafica, Galleria Viscontea, RHO, MILANO (Itàlia).- Los Lavaderos, Sala Municipal, Homenatge a Westerdhal, TENERIFE.- Col·legi d'Arquitectes, Homenatge a Westerdhal, TENERIFE.- Círculo de BB.AA, Homenatge a Westerdhal, TENERIFE.- Mostra col·lectiva inaugural, Llar del Pensionista, MONOVER.- La Cadira, TERRASSA.- La Cadira, OLOT.- La Cadira, GRANOLLERS.- Sala de la CAAM, Trajectòria, Galeria 11, ELX.- 25 d'Abril a La Vila Joiosa, col·lectiva de pintura, LA VILA.- Castell de la Bisbal, La Cadira, LA BISBAL.- Casa de Cultura, Tomàs de Lorenzana, La Cadira, GIRONA.- Sala Gòtica de l'Institut d'Estudis Llerdencs, La Cadira, LLEIDA.- 44 Pintors Alacantins, Caixa d'Estalvis Provincial, ALACANT.- Exposició Internacional d'Arts Plàstiques, Palau de Congressos, ciça, BARCELONA.- Galeria «El Coleccionista», A. Joan Fuster, MADRID.- Art Valencià-84, Centre Municipal de Cultura, ALCOI.- Homenatge a Westerdhal, Castillo de San José, LANZAROTE.- Casa-Museo Colón, Homenatge a Westerdhal, LAS PALMAS.- Galeria Vegueta i Casas Consistoriales, Homenatge a Westerdhal, LAS PALMAS.- Interarte-84, Fira de Mostres, Diputació d'Alacant, VALENCIA.- Mostra Museu Allende, Ajuntament, PETRER.- Mostra Museu Allende, Casa de Cultura, ELDA.- Mostra Museu Allende, Museu d'Art Contemporani, ELX.- Mostra Museu Allende, Centre Municipal de Cultura, ALCOI.- Galeria Estudi, Obra Gràfica 1, Expo. Inaugural, VILA-REAL.- Galeria Zonal·liure, Inaugural, SILLA.- Facultat de Filosofia i Lletres, Homenatge a Sanchis Guarnier, VALENCIA.
- 1985: Mostra Museu Allende, Centre Cultural «Vila d'Ibi», IBI.- Mostra Museu Allende, LA VILA.- Sala Lleida, Caixa de Barcelona, Llegim Sabates, LLEIDA.- Sala Tarragona, Caixa de Barcelona, Llegim Sabates, TARRAGONA.- Sala Manresa, Caixa de Barcelona, Llegim Sabates, TARRAGONA.- Sala Manresa, Caixa de Barcelona, Llegim Sabates, MANRESA.- Homenatge a Sempere, Congrés d'Estudis de l'Alcoià-Comtat, Casa de Cultura, IBI.- Homenatge a Sempere, Palau de l'Ajuntament, ONIL.- Homenatge a Sempere, Societat Cultural del Campet, CAMP DE MIRRA.- T. Shirt-Art Contemporani S. Camisetes, Sala Parpalló, VALENCIA.- Art a València, Promocions Culturals del País Valencià, Sala Ajuntament, QUART DE POBLET.- Art a València, Sala Ajuntament, PAIPORTA.- Homenatge a Sempere, Sala Ajuntament, BENEIXAMA.- Homenatge a Sempere, Casa de Cultura, CASTALLA.- Homenatge a Sempere, Sala Ajuntament, XIXONA.- Homenatge a Sempere, Sala Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant i Ajuntament, MURO.- Peintres du Pays Valencien, Bibliothèque Municipale de Cisteron, 10 pintors, CISTERON (França).- Art a València, del 1960 al 1980, Sala Ajuntament, BENIDORM.- Grans Obres de Petit Format, Galeria Canem, CASTELLO.- Interarte, Saló Internacional d'Art del Mediterrani, Stand Promocions Culturals del País Valencià, Fira de Mostres, VALENCIA.

1986: Homenatge a Sempere, Congrés d'Estudis de l'Alcoià-Comtat, Centre Municipal de Cultura, ALCOI.- Plàstica Valenciana Contemporània, La Llotja, Promocions Culturals del País Valencià i Ajuntament, VALENCIA.- Sala Noble del Palau de la Diputació, Plàstica Valenciana Contemporània, Promocions Culturals del País Valencià, CASTELLO.- Llibreria d'Àvila, Capsa de Somnis, VALENCIA.- Sala d'Exposicions de l'Ajuntament, Capsa de Somnis, MONOVER.- Casa de Cultura, Capsa de Somnis, TAVERNES DE VALLDIGNA.- Expo. Col·lectiva d'Arts Plàstiques, Casa d'Alcoi, Sala de la Caixa d'Estalvis Provincial, ALACANT.- Llibreria Cavallers de Neu, Capsa de Somnis, VALENCIA.- Centro Cultural de la Villa de Madrid, «68 Plàstics Valencians», Promocions Culturals del País Valencià, MADRID.

MUSEUS

Museu d'Art Modern de Barcelona, BARCELONA.
 Museo de Arte Contemporáneo de Bilbao, BILBAO.
 Museu Municipal de Mataró, MATARÓ.
 Museum Oldham, LANCESHIRE (Anglaterra).
 North Chadderton Modern School, LANC'S (Anglaterra).
 Museu d'Art Contemporani de Vila-Famés, VILA-FAMES (Castelló).
 Museu Palau de la Diputació d'Alacant, ALACANT.
 Collections NMS Tiptoe, LONDRES (Anglaterra).
 Comune di Parigi, MILANO (Italia).
 Museu de Pintura «Azorín», MONOVER.
 Museo de Arte Contemporáneo de León, LEON.
 Comune di Pesaro, PESARO (Italia).
 Musei d'Arte Moderna di Sassoferrato, SASSOFERRATO (Italia).
 Museo de Arte (Palacio Provincial), MALAGA.
 Museu d'Art Contemporani d'Eivissa, EIVISSA (Illes Balears).
 Casa Municipal de Cultura i Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.
 Museo de Arte Moderno del Altoaragón, HUESCA.
 Musée d'Art a Łódź, LODZ (Polonia).
 Museo Nacional de Arte Moderno, LA HABANA (Cuba).
 Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, SEVILLA.
 Musée d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslavia).
 Muzeum Narodowe w Kraków, CRACOVIA (Polonia).
 Museo de Arte Contemporáneo de Lanzarote, LANZAROTE.
 National Museum in Bytom, BYTOM (Polonia).
 Museu Internacional de la Resistència Salvador Allende (Itinerant).
 Museu Int. Escarré, Minories E. i Nacionals, CATALUNYA NORD.
 Fundació «J. Miró», Fons d'Art, «Avui», BARCELONA.
 Museu d'Art Contemporani d'Elx, ELX.
 Museu d'Art Contemporani dels Països Catalans, BANYOLES.
 Museu de Tenerife, Fons d'Art ACA, TENERIFE.
 Collezione Università d'Urbino, URBINO (Italia).
 Museo Etnográfico Tiranese, TIRANO (Italia).
 Palazzo delle Manifestazioni, SALSSOMAGGIORE (Italia).
 Palau de l'Ajuntament d'Alacant, ALACANT.
 International Psychoanalytical Association, LONDRES (Anglaterra).
 Museu Pierrot-Moore, Fons Gràfic, CADAQUES.
 Kupferstichkabinette der Staatlichen Museum, BERLIN (Alemanya).
 Museen Kunstsammlungen Dresdens, DRESDENS (Alemanya).
 Museu de Sargadelos, LUGO.
 Sigmund Freud Museum, VIENA (Austria).
 Museu de Dibuix del Altoaragón, SABIÑANIGO.
 Verband Bildender Künstler der, BERLIN (Alemanya).
 Col·lecció Gràfica del Museu de Belles Arts, VALENCIA.
 Musée Ariana d'Art et d'Histoire, GENEVE (Suïssa).
 Museum der Bildenden Künste zu Leipzig, LEIPZIG (Alemanya).
 Herzog August Bibliothek, WOLFENBÜTTEL (Alemanya Occ.).
 Panstowowe Muzeum na Majdanku, LUBLIN (Polonia).

CENTRE CULTURAL SANT JOSEP

ELX 1987-1988 / EXPOSICIÓ: PINTEU PINTURA
OBRES D'ANTONI MIRÓ

Des del 17 de Desembre al 25 de Gener
Horari: 10 a 13 - 16'30 a 20'30 hores

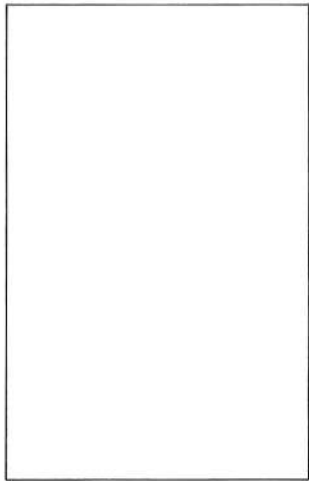

Dia 17 de Desembre a les 19'30 hores

Acte inaugural a càrrec de SIXTO MARCO
Director del Museu d'Art Contemporani d'Elx

Presentació del llibre-catàleg:
Antoni Miró, «L'ESTRANYA OBSESSIÓ DE PINTAR PINTURA»
per Romà de la Calle

Presentació del llibre:
«TRENTA AL CERCLE VERS ANTONI MIRÓ»,
recull de poesia de diversos autors.
Alberti, Alpera, Estellés, Berenguer, Bernàcer,
Jordi Botella, J. V. Botella, Bru de Sala,
Gonçal Castelló, Contreras, Corredor Matheos,
Dàrias, Espriu, Fabregat, Fuster, Gades, Granell,
J. V. Hernández, Jàfer, Ovidi Montllor, Elisabet
Orri, Pérez i Montaner, Pérez i Tomàs, Piera,
Lluís Rodríguez, Sempere, Pablo Serrano,
I. C. Simó, Antoni Uriol, Joan Valls.
Editat pel Fons Editorial de la Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant,
amb la col·laboració d'Edicions de la Guerra
de València.

Presentació del video: «Pinteu Pintura» - Antoni Miró, realitzat
per I.U.S.A. (Iniciativas Universitarias, S. A.). Universitat d'Alacant.
Produeix la Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant.

Música de XAVIER DÀRIAS, per a «Pinteu Pintura»
«VIDRES» (18'30"), Royal Philharmonic Orchestra
«EL JOC DE LA FUGA» (18'40"). Piano: Gregori Casasempere
«VICMAR» (18'09"), Royal Philharmonic Orchestra
«SUIT DE SET TONS» (Selecció: 18'13"),
Guitarra: Flores Chaviano.

Imprimeix: Coop. Gràfica Punt i Ratlla / Isaac Peral, 2 / ELX / Tel. 96-5454641
Dipòsit Legal: A-1.033 - 1987.
Disseny: Antoni Miró

Organitza i patrocina:
CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL D'ALACANT
(Obra Social i Cultural)
AJUNTAMENT D'ELX (Regidoria de Cultura)

AJUNTAMENT D'ELX

CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL D'ALACANT

COLLABORA

INSTITUT D'ESTUDIS «JUAN GIL ALBERT»

AJUNTAMENT D'ELX
REGIDORIA DE CULTURA

CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL D'ALACANT
OBRA SOCIAL I CULTURAL